

૧૫ વૈષ્ણવ ધર્મનાં સમગ્રાં પુસ્તકો અમારે ત્યાંથી મળશે.

શ્રીકૃષ્ણાચર્ય

૬૨૪૭

આવૃત્તિ ૬ દી

૧ ૧૯૨૪

॥ શ્રીકૃષ્ણાય નમઃ ॥

વૈષ્ણવોના

નિત્ય નિયમના

મૂખ્ય પાઠ

તથા

ધોળ.

શ્રીવલ્લભાચર્ય

૪૪૫

પ્રત ૫૦૧૦

સંવત ૧૯૦૪

શ્રીવલ્લભાચર્યના, મુળપુત્ર, શ્રીવલ્લભાચર્ય, ૪૦ પદ. ધોળ,
શ્રીસર્વોત્તમ પાઠ, ધોળ, પોદસ, અચો, શ્રીપીઠીકા
શ્રીનવરત્ન ધોળ રિગેદ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

લલિતુભાઈ છમનલાલ દેસાઈ.

સીચીંગ, ન. ૧૧૦—જામનગર.

૧ મુળપાઠ પ્રિન્સિપલ પ્રેસમા—સાદ સોમાલાલ મનમદાસે જાપુ.
પાંચકુવા સીચીંગ—જામનગર

કીમત ૦—૪—૦

વિષયાનુક્રમણિકા.

પૃષ્ઠ.

- ૧ મંગલચરણ.
- ૧ શ્રી વલ્લભાચાર્યજી.
- ૧૮ મુલપુરુષ.
- ૨૫ શ્રીધમુનાજી.
- ૨૭ શ્રીધમુનાજીનાં ૪૦ પદો.
- ૪૩ શ્રીધમુનાજીનાં ધોળ.

પૃષ્ઠ.

- ૪૬ શ્રીસર્વોત્તમ સ્તોત્ર.
- ૫૦ શ્રીવોદ્ય મન્ત્ર.
- ૭૨ શ્રીઆપીગીત.
- ૭૫ શ્રીસર્વોત્તમ ધોળ.
- ૭૬ શ્રીનવરત્ન ધોળ.

૧૧૨૮૭

અમારા તરફથી મોકલ થએલાં પુસ્તકો.

૧ વિવિધ ધોળ તથા પદ સમઠ લાભ ૧ લો	(આજ્ઞા ૫ મી)	૧-૪-૦
૨ " " " " લાભ ૨ લો " ૨ જી)		૧-૦-૦
૩ નિત્યનિવમન પાઠ તથા ધોળ	(આજ્ઞા ૬ કી)	૦-૪-૦
૪ ગોકુલન થઈનાં ૨૪ વચ્ચેનામુલ	(" ૨ જી)	૦-૫-૦
૫ ભક્તિપ્રભ મન્ત્ર	(" ૩ જી)	૦-૪-૦
૬ શ્રી ગોકુલન થઈના ધોળ તથા પદ સમઠ	૧-૦-૦
૭ શ્રી કૃષ્ણસ્તોત્ર રત્નાકર	૦-૧૨-૦
૮ ૮૪ વૈષ્ણવનાં વાર્તા	૨-૮-૦
[ગુજરાતી ભાષામાં મોકલ અસરથી.]		
૯ શ્રી સર્વોત્તમ સ્તોત્ર	૦-૨-૦
૧૦ શ્રી પુરુષોત્તમ સદસ્ય નામ સ્તોત્ર	...	૨-૦-૦
(મુળ શ્લોક સાથે ગુજરાતી ભાષામાં ભાષાન્તર)		
૧૧ શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા...	...	૧-૮-૦
૧૨ શ્રી ગોકુલદેવગીતુ ઇવન અગિયાર ધોળમાં...	...	૪-૦-૦
૧૩ તીર્થયાત્રા નો દેવાલ	૩-૦-૦
૧૪ શ્રી વમના સ્તોત્ર રત્નાકર	૦-૮-૦
૧૫ ૨ ૨ વૈષ્ણવની વાર્તા ગુજરાતી...	...	૪-૮-૦
૧૬ ગંજવાર્તા ધરવાર્તા બેઠકઅગિયાર...	...	૩-૮-૦
૧૭ ૨ ૩૫૮૨૧ ૧૪૦ ફોટાવાળુ (૪ થી આજ્ઞા)	...	૩-૦-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૨૮૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ વૈષ્ણવોના લિપિનિર્માણ
૫૧૬

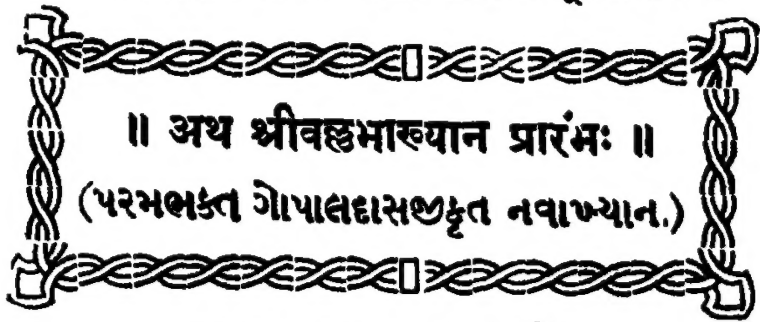
વિષય ૬ - ૧૨૧

॥ श्री कृष्णाय नमः ॥

मंगलाचरणम्.

मायावादिकरीन्द्रदर्पदलनेनास्येंदुराजोद्भूत ।
श्रीमद्भागवताख्यदुर्लभसुधावर्षेण वेदोक्तिभिः ॥
राधावल्लभसेवया तदुचितमेम्णोपदेशैरपि ।
श्रीमद्वल्लभनामधेय सदृशो भावी न भूतोस्त्यपि ॥

आभ्यान १, ६६—राग केदारो.

पंडु श्रीबिठ्ठलवर सुंदर, नवधनश्याम तमाक्ष;
जगत्तल उद्धार करेवा, प्रगटया परम कयाक्ष. १
श्रीयुरुषोत्तम स्वतंत्र कीडा, लीला द्विज तनुधारी,
सात दिवस जिवित कर धार्यो, वात्सव वृष्टि निवारी. २

- તે પ્રગટ્યાનું કારણ કહીયે, જો સુરતા મન આણેા.
 કરી કૃપા હું કહું વિનતી, પોતાનો કરી બાણેા. ૩
- બાપકે રૂપ અદ્વૈત પ્રદા જે, તેજેમય કહેવાય,
 આર્થ પંથ અધિકારી સુનીજન, તે માંહે લય થાય. ૪
- અક્ષર આદ્ય અખંડ અનુપમ, જિપમા કહી ન બાય,
 અસ્તિ વસ્તુ સહુકો મલી બોલે, નિગમ નેતિ નેતિ ગાય. ૫
- નિર્ગુણનો નિર્દેશ અટપટો, રસના શી પેરે કહીયે;
 રૂપ વર્ણુ વધુ દ્રષ્ટ પહારથ, ત્યાં એકો નવ લહીયે. ૬
- તેહ થકી પુરુષોત્તમ અળગા, લીલા અચળ વિહાર,
 પ્રજ્ઞાજ્ઞાની ને સુકિત મારગી, સ્વપ્ને નહિં વ્યવહાર. ૭
- જ્યાં શ્રીવૃન્દાવન આદ્ય અચળ શશિ, શરદરેન બહુ વેશ;
 વનદેવી પદ કુમકુમ સુખ સુખ, પરસે રગ વિશેષ. ૮
- જ્યાં સરિતા ચામીકર મણિ ગણ, ઉભય બદ્ધ સોપાન;
 કમલ કુમુદ નાના અલિ સુંદર, મધુર કરે ત્યાં ગાન. ૯
- કનકલતા માલતી માલિકા, વિવિધ કુસુમ મકરંદ;
 શીતલ પવન બકોરે લહેરે, પરસે અતિ આનંદ. ૧૦
- પદ્મરાગ મસ્તકમણિ સ્ફાટિક, શ્રીગોવર્દન સોહિ;
 પ્રજ્ઞા રૂદ્ર ત્યા કોણ બાપકા, શ્રીહરીનું મન મોહિ. ૧૧
- નાના પક્ષીની શબ્દ માધુરી, શોભા તણેા નહીં પાર;
 વિવિધ પ્રકારે ભુજવા કહેતાં, અંથ થાય વિસ્તાર. ૧૨
- સ્થામા શતલલ નયન સુંદરી, સુથ તણેા નહીં પાર;
 અનેક રાસમંડલ રચના રચિ, ખેલે શ્રી નંદકુમાર. ૧૩

- એણી પેરે નિત્ય નવલી લીલા, લોષ વાલકંકાર;
અંજ સ્વેદ મકરંદે મોહ્યા, મધુપકરે શુંભર. ૧૪
- એ પ્રભુને મન ઇચ્છા ઉપની, યશ થાવા વિસ્તાર;
અધિકારી પાળે એ વાણી, નહિં કેને ઉચ્ચાર; ૧૫
- ભુલગેથી સૃષ્ટિ નીપની, અતિ સુંદર ધ્રુવમાં;
ચોદલોક નાના વૈચિત્ર્યે, ભૂમંડલ નવખંડ. ૧૬
- પરપોતાની વ્યક્તિ કરેલા સૃષ્ટિ તે દ્વિધા પ્રકાર,
દેવી આસુરી બે ઉપભવી, પ્રભુ મન કરી વિચાર. ૧૭
- ભક્તિ સુંદરી ને માયા દાસી, બે મૂરત પ્રગટાવી;
તેમાં પહેલી નખશિખ સુભગા, શ્રીહરિને મનભાવી. ૧૮
- કૃપા કટાક્ષે હુવા અક્ષરમા, ઉપન્યા સત્ત્વ અનંત;
ભક્તિ લીન હુવા સૌભાગી તે વૈષ્ણવ ગુણવંત. ૧૯
- બીજી કટાક્ષે જે જન ઉપન્યા, માયામા થયા લીન;
કર્મજડ આસુર અન્ય ઉપાસક, ભજન ધર્મથી હીન. ૨૦
- એણી પ્રકારે સૃષ્ટિ દ્વિધાગુણ, મિશ્રિત ચાલી ભય;
ભક્તિમારગી જીવ સ્વતંત્ર, કેવળ ભક્ત ન થાય. ૨૧
- શ્રી પુરુષોત્તમ વળી વિચાર્યું હવે પ્રકાર શો કરિયે;
મારી સેવા અને કથારસ, નિરૂપવા તનુ ધરીયે. ૨૨
- ભક્ત જીવનાં ભાગ્ય વિસ્તર્યા, ઇચ્છા કરી હરિ સાર;
તેણે હેતે આપો પેં પ્રગટયા, શ્રીવલ્લભરાજ કુમાર. ૨૩
- પૂર્ણ ધ્રુવ શ્રીલક્ષ્મણ સુત, પુરુષોત્તમ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ;
શ્રી ગોકુળમાં પ્રકટ પદાર્થો, સ્વજન કીધા સનાથ. ૨૪

આખ્યાન ૨ જી.—રાગ રામકલી.

શ્રી લક્ષ્મણ સુત શ્રી વલ્લભરાયણ;
સ્મરણ કરતાં હૃદય બાયણ. ૧

કલિજન તરવા નહિં અવર ઉપાયણ;
યજ્ઞ પુરુષ હરિના શ્રુતિ ગુણ ગાયણ. ૨

ગાય શ્રુતિ ગુણરૂપ અહર્નિશ ધરી ધ્યાન વિચાર;
આનંદરૂપ અનુપમ સુંદર, પામે નહિં કોઈ પાર. ૧

પ્રાણપતિ પ્રાકટ્ય કારણ, કાંઈક કહું મતિમંદ;
હર સુર વિધાતા નવલોકે, સાક્ષાત પ્રદાનંદ. ૨

શ્રી વૃન્દાવનચંદ્ર મુખરૂચિ, આમ તે અવતાર;
દ્વિજ તિલક ત્રિભુવન નામ નિરૂપમ, રૂપ અંગીકાર. ૩

દેવલોક હૃદયેલી વાગીયા આનંદ કરેરે નિઃશંક;
અસુર તિમિર ઉચ્છેદવા, ભૂવી વલ્લભદેવ મયંક. ૪

પૂરણ પુરુષ પ્રમાણ પંથા, વ્યાખ્યાતા વેદાન્ત,
અન્ય સર્વે રસરૂપ કીધા, પોતાને સિદ્ધાન્ત. ૫

રસિક રસના રસિક વાણી, બાણી નર (સર્વ) નવખંડ;
ઉર્ધ્વ પંથે સ્વયં પ્રસર્યો, વાધીયો પ્રદાડ. ૬

એક પ્રદાડે જેનો યથા ન માયો, તેના હુવા કોટી અનંત;
તોય ત્યાં થકી વાધીયો, જઈ વફ્યો મુખ ધીમંત. ૭

અતુલ અમલ ઉદ્યોત ઉદયો, ભૂતલ દ્વિજ માર્તંડ;
ભક્તિ મારગ કેસરિ ગજ. માયિક મત શતખંડ. ૮

- હરિવલ્લભ દશ દિશાએ કીધો, પરિક્રમાને વ્યાજ;
તિર્થ સકલ સનાથ કીધાં ચરણ રેણુ સમાજ. ૯
- પત્રાવલંબે પડિત જીત્યા, માયિક મત માતંગ;
શ્રીકૃષ્ણ પુરણ પ્રલ્લ સ્થાપ્યા, જેના રૂપ કોટિ અનંગ. ૧૦
- સ્વમારગ સ્થિર સ્થાપવા, આપવા ભજનાનંદ;
નામ આપ્યા જીવને, શુભ મિષ્ટ મુખ મકરદ ૧૧
- અનેક જીવને કૃપા કરવા, દેશાતર પરવેશ; (પ્રવેશ)
કોમલ પદ જ્યા કમલ વિસે, ધન્ય કહું તે દેશ. ૧૨
- અંગ અંગ કલિંગ કૈકટ, માગધ આરૂ સૂર સિંધ,
તે તામસના અધ હર્યા, પ્રતાપ પહરજ ગધ. ૧૩
- કનક સ્નાન શત મણુ સૂવર્ણ, કરાવ્યું મહીપાળ;
તે મૂકી વેગે ચાત્રીયા, રાચ દૃષ્ટિ ન પાછી વાળ. ૧૪
- દક્ષિણ પ્રભુજી પાઉંધારિયા, પાંડુરંગ શ્રી વિકૃલનાથ;
નેત્ર મલતાં વાત કીધી, વચન દીધું હાથ. ૧૫
- વચન નિશ્ચે શ્રીનાથે માગ્યું કીધી શ્રીવલ્લભજીશું વાત,
અમનેતો ઇચ્છા એહ છે જે, હું નંદન તમે તાત. ૧૬
- તે પુરૂષોત્તમ પ્રગટશે, શ્રીવિકૃલરૂપ નિધાન;
નેત્ર કમલે નાના ભાવે, દેશે ભક્તને સનમાન. ૧૭
- ત્યાંથી શ્રી વૃન્દાવન પાઉંધારિયા, જ્યા મધુપ કરે ઝંકાર;
કુસુમ દ્રુમ નવ મલ્લિકા, મકરંદનો નહિં પાર, ૧૮
- તરૂ તમાલ અતિ શોભતાં, હેમ જુથીકા સઘોડ;
લલના તે સુભગા લટકતાં, હીંડે તે મોડા મોડ. ૧૯

તાન ધુનિ મુનિ મચ્ચુર રૂપે, સાભળે ધરી ધ્યાન;	
નિત્ય હીલા ગાન શ્રવણે, કરે તે મધુપાન.	૨૦
કુંજ સદન સોહામણું, શોભા તણા નહિ પાર,	
વિવિધ રાસ હીલા કરે વ્રજમાં, જેણે શ્રીનંદકુમાર.	૨૧
રંગે તે રમતા હીલા, બલદેવ શ્રીગોવિંદ;	
તે પુત્રભાવે પ્રગટશે, મન ઉપન્યો આનંદ.	૨૨
બલદેવ શ્રી ગોપીનાથ કહીએ, શ્રી વિકૃલ નંદનંદ;	
તે વેદ પંથ વિસ્તારશે, જન આપશે આનંદ.	૨૩
ત્યાંથી કેશીલાટ પાઉં ધારીયા, કહિ કથા તત્ત્વ સમાધિ,	
રસપુજ પુરુષોત્તમ પ્રમાણ્યા, સરસ્વતિ તણ આધિ	૨૪
ગિરિરાજને આન્ધાસ હીધો, ધરી કોમલ ચર્ણ,	
હરણે તે સામા આવીઆ, શ્રી ગોવર્ધન ઉદ્ધરણ	૨૫
હળીમળીને ચાલીયા, ચરણાટ જ્યા નિજધામ,	
નવરંગ નાગર પ્રગટિયા, મનપુરવા બહુ કામ.	૨૬
તત્ત્વ સંખ્યાયે કહ્યાં, પદ સાર માહે સાર,	
હવે કાંઈ એક સ્તુતિ કરું, શ્રી વલ્લભરાજ કુમાર.	૨૭

આખ્યાન ૩ જી—રાગ ધનાશ્રી.

આ પોષ મધ્યાન્હેનોમે શ્રીનાથજી, શ્રીઅક્ષાજીઉર ઉપન્યો આનંદ;	
આ ચંદ્ર શ્રી વૃન્દાવન તણા પ્રગટીયો એ.	૧
આ સોભાવ્ય સુંદરી મલી ધવલ ગાયે, સુહાયે રૂઠા કંટના નાહ;	
આહલાહ ઉપન્યો તે અંગોઅંગ ઘણાએ.	૨

૧ રાસમડળ રચના રચી. એવો પથ પાઠ છે.

- આ સુતિકા સદન સોહામણું, શોભા રૂડી લેહેરડે ખય;
આ ૧વાજીત્ર વાગે તેણે સમેતણા એ. ૩
- આ સર્વસ્વ દાન તેણે સમે, કરેરે શ્રી વલ્લભજી ઉદાર;
સુકુમારસુત ઉદયો શ્રવણે સુણી એ. ૪
- આ પાતાળે શેષ નાગ રીઝીયા, ઉપર ઈંદ્રાદિક દેવ;
તતખેવ સુણી નિશાન વજડાવીયા એ. ૫
- આ પ્રજ્ઞા મહાદેવ મુની હરખીયા, વરખીયા કુસુમ સમૂહ;
આ મોહ ટાલ્યો જગતના જીવનો એ. ૬
- આ સિદ્ધ ગાંધર્વ રંગુણી અપસરા, ઉલટીયા નૃત્ય ને નાદ;
આલ્હાદ ભર્યા શ્રી વલ્લભજીયે માનીયાએ ૭
- આ નિગમ શામ સાખા સહસ્રશુ, કરેરે ભક્ષા નિર્ધોષ;
આ ઘોષપતિ ઇભગવદ્દી લેટતા એ. ૮
- આ વેદ વિહિત કૃત્ય સર્વ કીધા દીધાં બહુ પેરે જોદાન;
આ માન સુ સ્વજન સંતોષીયા એ ૯
- આ કનક કચોળાં કુમકુમ ભર્યા, અક્ષત દૂર્વા ભયારે સુખાળ;
આ માળ પારિભતની મહમહે એ. ૧૦
- આ તોરણ પર્ણ સહકારના, ધરણી અંદન તણા નીર;
આ વીર શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વિઠ્ઠલ પ્રગટીયા એ. ૧૧
- આ હધિ હુધ વૃત મધુ માંડવે; શેરડીયે વહેરે સુખધ;
આ સુગંધે મોક્ષા અલિકુલ આવીયા એ. ૧૨
- આ સુત માગધ સાધુ સર્વે મળ્યા, મળીઆ તે માંડોમાંડે,

- ઉત્સાહ ભર્યાં કેા કેાને જાણે નહિ એ. ૧૩
- આ શુકદેવ સખળ આનદિયા, વદિયા શ્રીવલ્લભજીના ચરણુ;
ગિરિધરજી શ્રી ભાગવત માફ નીરખશે એ ૧૪
- આ સકલ કલા કલીકાળમા કદપદુમ પ્રગટિયો આજ;
આ કાજ મન વાછિત પુરવા એ. ૧૫
- આ તૈલંગ તિલક ત્રિભુવન ધણી, મણી મરકત ધનવાન,
સમાન રૂપ નિગમતા કેા નહિ એ. ૧૬
- આ ગણક ગર્ગાદિક ભાવિયા, ભાવિયા હીથેરે આશિષ;
આ જગદીશ શ્રીવલ્લભ ઘેર પ્રકટિયા એ ૧૭
- આ ધવલ ધન્યાશ્રી ગાન જે કરે, ઉચ્ચરે શ્રી વિઠ્ઠલજી અવતાર;
સારસ્વત લીલા તે જન લહે એ. ૧૮
- આ હાસનો હાસ જાય વાજી, બારણે રહ્યો રે ઉત્સવ જીએ;
કેા એક ભગવદી તે સમે એ. ૧૯

આખ્યાન ૪ થુ—રાગ ભુપકલ્યાણ.

તે પદ વડુ શ્રી વલ્લભનદજી, ત્રિભુવન મંગલ પરમાનદજી,
સકળ જીવનો ટાળ્યો દ્વંદજી, જગમાં વ્યાખ્યો મુખ મકરંદજી
ઢાળ-સુખદ વડુ શ્રીવલ્લભસુતના, પદાંબુજ સુકુમાર,
નિગમ રહસ્ય વિચાર કીધો, સકળ જન નિસ્તાર- તે પદ. ૧
પ્રહ્લકુલ હરિ અવતર્યા તે, ટાળવા ભૂમિ ભાર;
શ્રીનાથ શ્રીવિઠ્ઠલ નામ નિરૂપમ, વૃન્દાવન શ્રુગાર- તે પદ. ૨
એક રસના કેમ કહૂ ગુણ, પ્રકટ વિવિધ વિહાર,

૧ કેાઇ એક ભાગ્યવાન તે સમે અથવા કેા નહિ ભાગ્યવાન તે સમે.

નિત્ય લીલા નિત્ય નૌતન, શ્રુતિ ન પામે પાર- તે પદ. ૩
 સકલ શાસ્ત્ર પ્રમાણુ ખોલે, સાર માંહે સાર;
 તત્ત્વ માંહે તત્ત્વ ત્રિભુવન, ભક્તનો આધાર- તે પદ. ૪
 સર્વ અંગોઅંગ રસ ભર્યા, રસ ભર્યાં લોચન ચાર;
 ચલણુ વલણુ ખોધવ્યા, હૃદે ભાવ અનેક પ્રકાર- તે પદ. ૫
 મુખ મુગંધે મોહ્યા અલિ સકળ તે, આવી કરે અંકાર,
 સરસ વચન ઉચ્ચાર માત્રે સંશયનો પરિહાર- તે પદ. ૬
 નામ વ્યાજે પ્રગટ કીધો, મુક્તિ શત્રુકાર;
 ભુજદંડ પરસે ભય હર્યા, એવા નાથ અમિત ઉદાર-તે પદ. ૭
 સ્વ સ્વરૂપ અર્થે પ્રોણ્યા, કૃત હુતા જે સંસાર,
 રાજ કાજે જોડીયા જન, ઉચ્ચાવચ નર નાર- તે પદ. ૮
 આગળ અંશે પ્રકટિયા જે, અન્થે કહ્યા ખહુવાર;
 શ્રી યશોદા ઉત્સંગ લાલિત, પુરણુ અતિ મુકુમાર-તે પદ. ૯
 અનેક ધર્મ કહ્યા પ્રભુજીએ, નિગમને અનુસાર,
 ગિરિરાજધરણુનો તાપ ટાળ્યો, શ્રી લક્ષ્મણુ મુત નિરધાર-તે પદ ૧૦
 પોતે તે પ્રાગટ્ય પોતાતણુ, યશ તણુ કર્યોરે ઉચ્ચાર,
 પોતે અંગોઅંગ મુખદ શોભા, સહન અંગીકાર- તે પદ. ૧૧
 સ્કંધ સખ્યાએ કહ્યા પદ, શ્રી ભાગવત રસરાજ,
 ભક્તજન પદરજ પ્રતાપે, સકલ સરીયાં કાજ- તે પદ. ૧૨

આખ્યાન ૫ મું—રાગ સામેરી.

(અનીહારે) શ્રીવિઠલ મુખકારી, નામે નિખાપ થાય નરનારી,
 દુર્ગતિ સકલ નિવારી, પ્રગટયા શ્રી વ્રજપતિ રાસ વિહારી. ૧

માયિક મત જેણે ખંડયો, ભક્તિ મારગ જેણે બહુ પેર મંડયો.
 ઉત્પથ જન સર્વે કંઠયો, મુરખ હેત કુશળ વેતંડયો. ૨
 વહન સુધાકર જોતે, વચન રસિક રસ રાસ ઉઘોતે,
 નવ જળ ધનવપુ પોતે, સરસ સુધારસ કીધા પ્રભુ હોતે. ૩
 ભક્તિપક્ષ દહ કીધો, વચન સુધારસ જન શ્રુતિ પીધો,
 અર્થ સકલ તેનો સીધો, તે લીલા માહે તાણીને લીધો. ૪
 દાળ-જે લીલામા અંગીકાર કરીયોરે, તેનો સકલ તાપ નિસ્તરીયોરે,
 જેને શ્રીવિઠ્ઠલનાથ વિચારેરે, તેને પ્રગટ પદારથ ચારે. ૫
 હિપરાત ભજનકળ આપેરે, પ્રજમંડળ સ્થિર કરી સ્થાપેરે,
 તેને દેવમુનિ સર્વે ગાયરે, તેનો સર્વ ઉપરાત સુહાયેરે. ૬
 તેને કાળ કર્મ નવ બાધેરે, યમ તે શિર ધનુષ્ય ન સાંધેરે,
 એવો ભાગ શ્રીવલ્લભ વરનોરે, જ્યાં નહિ પ્રવેશ વિધિ હરનોરે. ૭
 જ્યાંહા નિત્ય રાસ બહુ પેરેરે, મધ્ય નાયક નિરતત ઘેરેરે,
 જ્યાંહા રત્નજટિત તટ સરિતારે, ત્યાં નવ પલ્લવભુમિ હરિતારે. ૮
 જ્યાંહા રત્નધાતુ ગિરિદાજેરે, વાણ ત્ર વિવિધપેરે વાજેરે,
 જ્યાંહા યુવતી યુથ બહુ માયેરે, શ્રીજી શ્યામલ વર્ણ સુહાયેરે. ૯
 એણીપેરે શ્રીગુસાંઈજીને જાણેરે. જાણી અહર્નિશ ગાય વખાણેરે,
 જે જીવ જાતિ હોય કોયરે, તેને તત્ક્ષણ સર્વ સુખ હોયરે. ૧૦
 સેવકજન દાસ તમારોરે, તેનો રૂપ વિયોગ નિવારોરે. ૧૧

આખ્યાન ૬ હું—રાગ પરજ.

સગુણ સ્નેહી શામળા બહાલા, અહર્નિશ દર્શન આપોજી,
 પરમ સુખ દેવાને કાજે પ્રજમંડલ સ્થિર કરી સ્થાપોજી. ૧

- શ્રીવલ્લભ કુંવર કોડામણા, તમારું નામ નિરંતર લીજેછ; ૨
 રૂપ સુધારસ માધુરી તે, લોચન ભરી ભરી પીજેછ. ૨
 તે પદ ક્યારે દેખીશું, જે ગોષ્ઠન પૂઠે ધાયછ; ૩
 વ્રજસુહરી સુખ પામીને તે, વારંવાર અધાયછ. ૩
 હીવસે સર્વ શ્યામા મળી, રસરૂપ તવ જશ ગાયેછ; ૪
 ગોપ મંડળી મધ્ય દેખીને, વારંવાર સુખ ધાયછ. ૪
 વાસર નિર્વાહ એમ કરે, સખી સાયંકાળે પેજેછ, ૫
 અલકસુખ ખુરરજ લાગી તે, કમલ ભ્રમર વિશેષેછ. ૫
 ગોપબાલક મંડલી મધ્ય, રંગ અનેક ઉપજાવેછ; ૬
 ભક્ત ગજગતિ મલપતા તે, શ્રીગોકુળમાં આવેછ. ૬
 લોચન ભૂગ પીયે ઘણુ તે, પ્રગટ સુખ મકરંદછ; ૭
 કમળપત્ર શી આખડી તે, જોઈ જોઈ ટાળ્યો દાંદછ. ૭
 જોતાં તૃપ્તિ ન ઉપજે પ્રભુ અધર સુધારસ પાયેછ; ૮
 ભુજલતા લીડી ભામિનીના, દિવસ તાપ ખુજાવેછ. ૮
 પૂરણ સુખ દર્શ ગોપમાં પ્રભુ, આઘેશ પાઉંધારેછ, ૯
 યશોમતી લે ભામણાં સુતને, નીરાંજન ઉતારેછ. ૯
 વસ્ત્રાંચલ સુખ રજ પોષીને સકલ રૂપ નિહાળેછ; ૧૦
 ઉભી થાય રોમાવલી કર, કોમળ અંગ સંભાળેછ. ૧૦
 કરી પેરે પેરે વારણા સુતને, સદન માહે પધરાવેછ; ૧૧
 સુંદરી ગૃહ કારજ મિપેવલી, નિરખવાને આવેછ. ૧૧
 ઉજ્જ્વલાદક સાધો લેખીને, અંગ અંગોળ કશવેછ; ૧૨
 અંગવસ્ત્ર કરી સ્વચ્છ વપુને, પછે તેલ લગાવેછ. ૧૨

વિવિધ વસન સુગંધ ને ભૂષણ, કુલ અંબોડે શાવેલ;
 ઠણઠણતો વ્હાલો લાડકડો તે, લોજન શાળાએ આવેલ. ૧૩
 શ્રીરાધા અધર સુધા નિના પિયુને, ખીન્નું તે કાંઈ નવ લાવેલ;
 પ્રાતઃ પધારે ને નિશાએ આવે, પ્રીત નવી ઉપભવેલ. ૧૪
 માતાનું મન રંજવા પ્રભુ, આરોગ્યા બહુ સ્વાદેલ;
 સુગંધ ખીડી કર ધરીને, ઉઠ્યા નૃપુરને નાદેલ. ૧૫
 સકળ પ્રજામાં પોઢીયા કરે, વિવિધ રસસુખ ઢાનલ;
 એ લીલા મ્હારે મન વસો જે, ભક્ત માગે માનલ. ૧૬
 શ્રી વિકૃલ દ્વિજરૂપ તમારી, લીલા એણીપરે ઝાઝીલ;
 જોળવ્યે કેમ ચાલશે જે પ્રીત અમથું બાઝીલ. ૧૭

આખ્યાન ૭ સુ—રાગ સામેરી.

આપસેવા કરી શીખવે શ્રીહરિ, ભક્તિ પક્ષ વૈભવ સુદૃઢ કીધો,
 આપની લીલા જે વદન પોતે કહી, ઉચ્ચાર આનંદ અધિક કીધો. ૧
 વેદદધિ મધ્ય નવીનત જે ભજન રસ મથિત માધુરીલવે શ્રવણે પીધો,
 તકસમ કર્મપથ સ્નેહ રસહીન જે, સ્વેત બાણીવિમુખ તાણી લીધો. ૨
 એ ચરણ સરણ વિના લોક દશચારમાં, કહોને કેનો કાંઈ અર્થ સીધો;
 શું કહું ચતુર થઇથઈ અને વિસ્તરે, ભજે નહિ પશુજેમ વિષયકીધો. ૩
 ખોલ વલ્લભ સુવન વિમલ વાણી જેની, ગતિ પ્રક્ષાદિ દેવે ન બાણી,
 નંદન દન રૂપે રાસલીલા કરી, પોતે ન ઉચ્ચરી છાની રાખી. ૪
 દિવસ એકાદની ઉત્તરાકુંવરપ્રતિ, વ્યાસનંદન વિમલ વદન લાખી;
 પ્રક્ષાદિ મહામુનિ અતિ જ્ઞાનપારંગત, તે મધુસિંધુની કહીયે માખી;
 ન કોય હુવો ન કોય એ રૂપ સમ, તેના સકળ નિજ નિગમ સાખી;

એ પ્રભુરસપુજ ભૂમિપરરૂચિકરી, ભાગ્યહીન જીવજેષ્ઠકણિકા ન આખી
 તેને દેવ ઉપર રક્ષા ધિક્કાર ખોલે, મંદમતિ કહી અને નિંદા દાખી. ૭
 વિબુધ વારંઠે વાસ વસુમતિ ઉપરે, શ્રીવલ્લભ કુંવરની ટેહલે કરવા;
 ઘોષથી વેગેપાઉં ધારિયા ગિરિભણી, શ્રીગિરિરાજધરણ્યનો તાપહરવાટ
 કુલદે દે ભર્યા વસન વાગાતણાં, વિવિધ ભૂષણુ તે અગ ધરવા;
 તુરંગ ચાલે વાયુ વેગે ઉતાવળો, ભણે નૌકા ચાલી સિંધુ તરવા ૬
 દિવસ એકાર્ધનો વિરહતે યુગસમો, નિરાંજન મિમે રૂપ હૃદય ધરવા,
 જીવને એ કૃત્ય નિત્ય પ્રતિ ક્ષણક્ષણ શ્રીવિકૃલનાથ એવા ઉચારવા. ૧૦
 રૂપ ખેડ એક તે ભિન્ન થઈ વિસ્તરે, વિવિધ લીલા કરે ભજન સાર;
 વિવિધ વચનાવલો નયન સેને મીલી, સંજ્ઞા સૂચવે નિશિ વિહાર. ૧૧
 વિવિધ મુક્તાવલી પાટ મુત્રે કરી, ગલસરી શોભિતા કરે શૃંગાર;
 વિવિધ કુસુમભાવલી અથિતહાથે કરી, એકએકને કંઠે આરોપે હાર. ૧૨
 વિવિધ મેવા લોગ મધુર મિષ્ટાન્ન રસ, રસમસ્યા અર્પે તે બહુ પ્રકાર,
 વિવિધ ખીઝ મુગંધી કર્પુર એલચી, લવિંગ પુગી અને ખેર સાર. ૧૩
 વ્યંજન શિતલ વાયુ મુકર કરકમલ ધરી, દેખાડતાં મોઢે સકલસંસાર;
 અહર્નિશ ઠેયાન શ્રીવિકૃલાધીશનું, સકલ કલ્પિમલ દુરિત કોટીક્ષાર. ૧૪
 એ પ્રભુ ભુવિ પ્રકટ વિપ્રવર તનુધરી, દીઠડે ત્રિભુવન તણા ચિત્તચાલે;
 કમલખંજન મીનમધુપ જ્યાંત્યાંથક, વક્રલોચન પ્રાત પાછા વાળે. ૧૫
 હાવભાવાદિક કોટી કોટી કરે, મદન જ્વર વ્યથા તે વેગે ટાળે. ૧૬
 ભાળરંધ્રે સખી ભણે ચિત્રે લખી, વાછિતા નાચની છખી નિહાળે;
 હાસનોહાસ ભણે સકળસજ્જન મુણે, શ્રીવિકૃલ આપનું બિરહપાળે. ૧૭

આખ્યાન ૮ મું—રાગ ધનાશ્રી.

લલિત મનોહર, શ્રી વલ્લભ સુવન સુભાષુ,	
નખશિખ સુહર મજ જન જીવન પ્રાણુ.	૧
વદન કાંતિ જાણે ઉદયા કેટલિક ભાણુ,	
દ્વિજકુલ મંડન, પ્રગટયા પુરૂષ પ્રમાણુ.	૨
નામ નિરુપમ, ઉચરે સકળ કલ્યાણુ,	
તેના સાખી, ચારે વેદ પુરાણુ.	૩
અસુરહણેવા, બ્રહ્મવાદ કરપાણુ;	
ભાક્ત કરે સહુ, વાજંતેરે નિશાણુ.	૪
પેણુવ જનને, આપે પદ નિવારણુ;	
મારગ મુકતો, કોઈ ન માળે દાણુ.	૫
ચરણ ચાખડી, વંદે રાણોરાણુ;	
સરસ કીધા, જે હુતા પ્રેત પાપાણુ.	૬
હતિત પાતતનું, જીઓ તમે પ્રકટ એધાણુ;	
શેષ સહસ્ર મુખ, ઉચરે જેનાં વખાણુ	૭
ચૌદ લોકમા, વરતે જેની આણુ;	
ત્રાસ તિમિરનું, જાણે સકલ વિહાણુ	૮
અધર્મ સકલનું, પેરે પેરે કીધું વિત્રાણુ;	
ધર્મ સકલનું પ્રભુજીએ કીધું ત્રાણુ	૯
સન્મુખ કીધા, જે હુતા બ્રહ્મ મળાણુ;	
નિર્ભય કીધા, શિરપર ધરી નિજપાણુ.	૧૦

- નિગમ તત્વરસ યશ ભર્યા, અમૃત સંધાન;
રૂપ સુંદરતા શું કહું નહિ કેા એ સમાન ૧૧
- કૃપા કરી હરિ, રાખી બહુ વિધિ કાન,
સેવક જનને, રાખી દયો એહલાણ. ૧૨
- ઢાળ-એવા તે ગુણ નિધી નાથ ગાતા, પ્રદાહત્યાદિક અધ ટળે;
લીલા તે લહરી સિંધુ ઝીલે, રાસ રસિકને જઈ મળે. ૧૩
- નિ.સાધન જન હિત કરવા, શ્રીનાથ વિકૃત આવિયા;
વ્રજમાં તે હીઠે મલપતા તે, વ્રજ સખી મન ભાવીયા. ૧૪
- કમળ નેણે અમૃત વેણે, વાક્ય માધુરી રેડતા,
વેદાધ્યયન ભવે લુજ ચલણે કરી, શોભે સૌને તેડતા. ૧૫
- રંગેતે રમતા રસભર્યા, પ્રભુ દોષમા લીલા કરે;
અધિક અધિક પ્રતાપ પૂરણ, યશ દશોદિશ વિસ્તરે ૧૬
- ભાતિ ભાંતિ લીલા કરે પ્રભુ, સાત સ્વરૂપ સોહામણા;
એક એકથી અધિક શોભા વ્રજ સખી લે ભામણા. ૧૭
- પેરે પેરે પરિવાર સોહે, દેવ મોહે નિરખતાં;
ઉત્સાહ આનંદ ઉલટીયો તે, કુસુમ વરખે હરખતાં. ૧૮
- પ્રતિ સદન શોભા અતિ ઘણી, ભણી વેદ વઢને ન ભાય;
મકરંદ માતા ભ્રમરશુભે, પક્ષી નાદ સોહાય. ૧૯
- અંતઃપુર લીલા કરે સખી, સકલ જન સતોષતા;
બાણે મત્ત માતંગ છુટયો, નુપુરને નિરધોષતા. ૨૦

૧ વેદધ્વનિ ત્રિપે હસ્તચલણે. ૨ ઉત્સાહ આનંદ અધિક વાખ્યો.

હારકઠણુ કર્ણુ બૂધણુ, નાદ નાના હિંડતાં,
 ગાન ગાયે સ્વર સુહાએ, શ્રીનવીનતપ્રિયાજીને પોઢતા. ૨૧
 સંધ્યા સમે ગૃગાર નૌતન-કુલ ગુથે સૌ મલી,
 સદન શોભા નિરખતા તે લક્ષ્મી મન પામ્યા રણી. ૨૨
 વાસ વાંછે વ્રજ વસેવા એણીપેરે સુખ પામવા,
 શ્રી પુરુષોત્તમ ઉત્તમ વરને, સમે જોઈ શિર નામવા. ૨૩
 લીલાને અનુસાર કલરવ, કુજતા દિજ શોભતા,
 સ્વ સ્વભાવ ત્યાગી ધ્યાન રાગી, કોઇક ભાવે લોભતા. ૨૪
 સહચરી રત્ન સુકઠ નાદે, ગાન સુયશ પ્રકાર;
 રસિક જન મન સહચરી, મલિ કરે તે ઉચ્ચાર. ૨૫
 એણીપેરે લીલા કરે, શ્રી વલ્લભરાજ કુમાર;
 ભક્તજનના કોડ પૂરો, આપો ચરણુ વિહાર. ૨૬

આખ્યાન ૯ સુ—રાગ બિલાસ.

નિત્ય પ્રતિ ક્ષણ ક્ષણ સમરીયે, શ્રીવલ્લભનો પરિવારરે રસના;
 શ્રી પુરુષોત્તમ પ્રગટિયા, જગત કરેવા ઉદ્ધારરે રસના. ૧
 કલિઆ કારણુ એક એ, બીજું સર્વે ભૂમનેા ભારરે રસના,
 એ વિના બીજું સરવે બાહલુ, એ ચૌહલોક શણુગારરે રસના. ૨
 શ્રી ગોપીનાથજી સોહામણા, મણિ મરકત ધનવાનરે રસના;
 સુખદાતા લઘુ બ્રાતના પૂરણુ પુરુષ પ્રમાણુરે રસના. ૩
 કમળલોચન કર્ણા ભર્યા, શ્રી વિઠ્ઠલ સુખ રાસરે રસના;
 હીંડે તાપ ત્રિવિધ ટળે, સ્મરણુ માત્ર અધનાશરે રસના. ૪

શ્રીગિરિધર નર ભૂપત્યુ, જ્ઞાત સકળ ધુરિધારરે રસના;
 વક્તા વેદ શાસ્ત્રતણા, શ્રીભામિનીજી ભરતારરે રસના. ૫
 શ્રીગોવિંદજી આનંદમય, ધર્મ સકલનું ધામરે રસના;
 શ્રીરાણીજી રઝન રૂઝલા, ભક્ત સકળ વિશ્રામરે રસના. ૬
 શ્રીબાલકૃષ્ણજી બાલુકા, સુદર લીનલે વાનરે રસના;
 કમળ લોચન કમળાપતી, છબી નહિ કે એહ સમાનરે રસના. ૭
 શ્રીગોકુલપતિ અતિ શુભનિધિ, તાત તણે પ્રતિબિંબરે રસના;
 શ્રીચાર્વતીપતી પ્રેમશુ, ચોલા સકલ કુટુંબરે રસના. ૮
 શ્રીરઘુપતિ અતિ ગજગતી, રતિપતિ હરં બલીહારરે રસના,
 શ્રીભનકી જીવન એ સદા, મધ્યમશ્ચિરતનમય હારરે રસના. ૯
 શ્રીયદુપતી જીવન જગતના, સદા મન પ્રસન્ન ઉલ્લાસરે રસના;
 નાહ તે શ્રીમહારાણીજી તણા, મુખમાધુરી, વિદ્યાસરે રસના. ૧૦
 શ્રીધનશ્યામજી સિંચે સુધા, જીવન સકલ પ્રદાહરે રસના,
 નાહ તે શ્રીકૃષ્ણાવતી તણા, લીલા નિત્ય અખંડરે રસના. ૧૧
 લક્ષ્મી સત્યભામા જેહુ, અગ્રજની અનુહારરે રસના,
 શ્રીનવનિતપ્રિયાજીને રીઝગ્યા, સેવ્યા વિવિધ પ્રકારરે રસના. ૧૨
 ચોલા ચમુના કમલા દેવકા, જેને સાત બાધવ સૌભાગ્યરે રસના;
 એમના ચરણસ્મરણ કરી, શ્રીવિકૃલ પદ રજરતિ ભાગ્યરે રસના. ૧૩
 પુત્ર પૌત્રાદિક મુખ શું કહું, જે તું મુખ માહે એકરે રસના,
 શ્રીવિકૃલ કલ્પદ્રુમ કૃષ્ણો, તેની શાખા પ્રસરી અનેકરે રસના. ૧૪

ઇતિ શ્રીવલ્લભાખ્યાન સમાપ્ત.

અથ શ્રીમદ્ગોસ્વામી શ્રીદ્વારકેશજી મહારાજ કૃત.

મૂલ પુરુષ પ્રારંભ.

રાગ ખિલાવલ.

મુગ્ધ પુરુષ નારાયણ યજ્ઞ, શ્રુતિ અવતાર ભયે સરવજ્ઞ,
શાખા તત્તરીય ગોત્ર ભારદ્વાજ, તેલગકુલ ઉદિત દ્વિજરાજ.
(છંદ) દ્વિજરાજ તેં હરિ આય પ્રકટે, સોમયજ્ઞ કીયો જળેં;
કુડતેં હરિ કહી બાની, જન્મકુલ તુલ્યારે અળેં.

ચકિત તતક્ષણ ભયે સખજન, એસી અખલો ભઈ કળે,
સુનતહી મન હરખ કીનો, ધન્ય ધન્ય કહ્યો સળે. ૧

તિનકે પુત્ર ભયે ગંગાધર, તિનકે ગણપતિ સુત વલ્લભવર;
શ્રીલક્ષ્મણ ભટ્ટ અનુભવટેવ, શુદ્ધ સત્વ જયો શ્રીવસુદેવ.

(છંદ) સત્વગુણ વિદ્યા પયોનિધિ વિશદ કીર્તિ પ્રકટઈ;
ગામ કાકરવારમેં રહી, જાતિ સખ હરખિત ભઈ.

પર્વ પર સકુટુળ લેકે, ચલે પ્રાગકું સાથ લે,
સ્નાન દાન દીવાય દિજકુ, ચલે કાશી પાતલે. ૨

કણ્ણક દીન રહીકે ચલે સખ દક્ષણ, આનદીત તનુ સકુન સુલક્ષન,
ચંપારણ્ય મહીં જખ આવે, એલમાગારૂ ગર્ભ શ્રવિત જતાયે.

(છંદ) શ્રાવણનિ ચલે તહા તે, નગર ચૌડા મેં બસે,
જગતમેં આનંદ ફેલ્યો, દશ દશા માનો હસે.

ચેન હે સુનિ ચલે કાશી, ફેર વાહ બન આવહિ,
અગ્નિ ચૌધા મધ્ય બાલક, દેખી સનમુખ ધાવહિ. ૩

મારગ દિયો જાની જીવ માતા, લિયે ઉચ્છંગ મોઢે દિયોઢે વિધાતા;
તાત સુનત દોરી કંઠ લગાયે, તિહિ છિન મ ગલ હોત બધાયે.
(છંદ) મંગલ બધાયો હોત તિહું પુર, દેવ દુહંભી બાજહિ,
એતસીકો લગ્ન પૂછત, પ્રથમ સમયો સાધહી.

ધન્ય સંવત્ પંદ્રહા, પેતીસ માધવ માસહે;
કૃષ્ણ એકાદશી શ્રીવલ્લભ પ્રકટ વદન વિલાસહે. ૪

શ્રીવલ્લભકું લે આયે કાશી, સુદર રૂપ નયન સુખરાશી;
સાત વરસ ઉપવિત ધરાયે, તળતે વિદ્યા પઢન પઠાયે.

(છંદ) પઠે ચારોં વેદ અરૂ, ખટશાસ્ત્ર મહિના ચારમેં;
તાતકુ અચરજ ભયો, ચહ કોન રૂપ વિચારમેં.

નીંદ આર્ધ કહ્યો પ્રભુ, સંદેહ કયો તુમ કરતહો,
પ્રથમ બાની ભઈહે સો, પ્રકટ જાનો અળ ભયો. ૫

જગપરી કહ્યો પતિન આગે, ચે હેં પૂરણ પ્રહ્લ અનુરાગે;
શ્રીમુખ બચન કહે શ્રીવલ્લભ, માયા મત ખંડન ભયે સુલભ.

(છંદ) સુલભતે દક્ષિણ પધારે, ચારે વરસકો વપુ ધરેં;
દેખ મામા હરખકેં આદર કીયો આવો ધરેં.

૧ વિધાનગર કૃષ્ણ દેવરાજ, બહુત મતહી જહા મીલે,
જીતકેં કનકાભિષેકસુ, પઠે આવત ઈહા પહિલે. ૬

રામાનુજ અરુ મધ્વાચાર્ય, વિષ્ણુસ્વામી રેનિમાહિત્ય હરિભજ;
શંકરમેં અનુસરત ચોરમત, યુક્તિ બળતે આજ સબળ અતિ.

૧ હાલનું વિજયનગર (જુઓ અમારું “વિવિધ ધોળ તથા
યહ સંગ્રહ ભાગ ૧ લો.”) ૨ નિમાવત

(છંદ) સખળ સુન આપુહો પધારે, દ્વારપે પહુંચે જળે;
 અત્ય દૌરી પ્રતાપ બરન્યો, રાય આવો ઇહા અળે.
 રાય આય પ્રણામ કિનો, સભામે' જી પધારિયે;
 સુનહો બિનતી કૃપાસાગર, હુદ મતહિ વિહારીએ. ૭

ગજ ગતિ ચાલ ચલે શ્રીવલ્લભ ઇનકી કૃપા ભયે સખ સુલભ;
 રવિકે ઉદય કિરણ જ્યો બાદી, તૈસી સભા પાંત ઉઠી ઠાકી.
 (છંદ) ઠાકે સખ સ્તુતિ કરે જળ, કિયો માયામત ખંડન,
 શખ જે જે હોત સખ સુખ, ભક્તિ પથ ભુવ મંડન.
 સ્તુતિ કરે' દ્વિજ હાથ જોરે, રાય મસ્તક નાવહી;
 પરમ મગલ હોતહે', કનકાભિષેક કરાવહીં. ૮

પાછે જલસોં ન્હાય બિરાજે, વિનતિ કરી રાયે' મન સાજે;
 દ્રવ્ય સખે અગીકૃત કરિયે, પ્રભુ બોલે ચહ નાહી અહિયે.
 (છંદ) અહિયે નહિન સ્નાન જલવત્ બાટ સખકો દીજીયે;
 બાટ દીનો કરી બીનતી મોહિ શરણુ જી દીજીએ.
 કૃપા કરકે શરણુ લીનો, થાર ભરી મહોરે ધયો,
 ૧ સમ લેકે કહ્યો દેવી, દ્રવ્ય અગીકૃત કયો.
 તહાતે પંદરપુરજી સિધારે, શ્રીવિકૃલનાથ મિલનકો પધારે,
 ભીમરથીકે પાર મિલે જળ દોઉ તનમે' આનંદ બઢયો તળ.
 (છંદ) બઢયો આનંદ કરી બીનતી, આપકોં ચહ શ્રમ ભયો;
 કહી શ્રી વિકૃલનાથજીને મિત્રતા પથ પ્રગટિયો.

૧ આ સાત મહોરના નેપુર કરાવ્યા છે જે હાલ સૂધી પણ
 શ્રીનાથજી અગીકાર કરે છે.

ફેરી શ્રી ગોકુળ પધારે, નિરખ યમુના હરખડી,
 સંગ દમલાલિક હતે, તિનયેં કૃષ્ણારસ બરખડી.
 એક સમે ચિંતા ચિત્ત આધ, દૈવી કિહિ બિધ બની બાઈ,
 આસુરીસો સખ મિલિત સદાઈ, ભિન્ન હોય સો કોન ઉપાઈ.
 (છંદ) ભિન્નકો જળ ચિત્ત ધર્યો, તળ પ્રભુ પધારે તિહિ સમે.
 મધુર રૂપ અનંગ મોહિત, કહત સુધ કીને હમે.
 કરો અબતે પ્રલોકો સંબંધ દૈવી સષિસો;
 પાત્ર દોષ ન રહે તાકે, નિવેદન કરો વૃષ્ટિસોં. ૧૧
 વચન સુની હરખે શ્રીવલ્લભ, યહ આજ્ઞા તે પરમ અતિ સુલભ;
 કંઠ પવિત્રા લે પહેરાયે, મિસરી લોગ ધરી મન ભાયે.
 (છંદ) ભયો ભાયો ચિત્તકો તળ, પુષ્ટિ પથકું અનુસરે;
 શરણ જે આવત નિરંતર, કાલ ભયતેં ના ડરે.
 પ્રકટ સખ લીલા દિખાવત, નંદ નદન જે કરી,
 અવનિષર પદ પદ રાખી, પરિક્રમા મિષ ઉર ધરી.
 ફેર પંઢરપુર જળ આયે, શ્રી વિકૃલનાથ કહી મન ભાયે;
 કરિ વિવાહ બહુ રૂપ દિખાવો, મેરો નામ સુવનકો ધરાવો.
 (છંદ) ધરો ચિત્તમે ખાત યહ, કાશી વિવાહ જુ હોયગો;
 મેં કલ્પો દ્વિજ આય બીનતી, કરે ચરણ સમોયગો,
 આય વહાતે વિવાહ કીનો, અધિક મંગલ તળ ભયો;
 નામ ધર્યો શ્રી મહાલક્ષ્મી, દેખી ભેરિ દુઃખ ગયો. ૧૩
 પરિક્રમા ત્રીજી ચિત્ત આઈ, નિકસ ચલે શ્રી વલ્લભરાઈ,
 બાહ્યંડમે પ્રયુને જતાઈ, અબકે મોહિ મિલો મનભાઈ.

(છંદ) મિલેંગે હરિહાસપે, જહાં તીન દમન કહાવહી;

ઇંદ્ર નાગ જી દેવ દમન, સો મેરો નામ જતાવહી.

ફેરકે જળ વળ પધારે, પાંચ સેવક સંગહે,

સહ હે આન્યોરમે, તહાં દ્વારપે ઠાડે રહે.

૧૪

સદ્ કહે સ્વામિ કહુ ખે હે, મેઘન કહિ સેવકકો લેહે,

ઈતને પ્રભુ ગિરિ ઉપર બોલે, લાઇ નરો દ્રધ અનબોલે.

(છંદ) બોલી નરો ચહ પાહુને આયે તીનહીકો બેઘરિયે,

પ્રભુ કહત મોહે બેર લાગત, ભલી ચિત્ત બિચારીયે.

લે ગઈ પય ખ્યાય આઇ, દેખ શ્રીવલ્લભ કલો,

બચો હે કહુ હમે દીજે, બોલ પેહેલોહી ગલો.

૧૫

દેખ નરો બોલી હોં વારી, નામ દીજીયે ગર્વ પ્રહારી;

નામ દીને પૂછી વે કહા હે, કહિ પર્વતપર બચો તહાંહે.

(છંદ) તહા દેખે પ્રાણપતિ તળ, હુલસિ દોઉ તન કુલહી,

વહી સમેં મુખ કહિ ન આવે, પંશુ ગતિ મતિ બુલહી.

હસિ કલો સકુટુંબ આવો, નિકટરહી સેવા કરો,

માની વચન પ્રમાણ કીનો, સાસુરે દિશ પગ ધરો

૧૬

કહુક દિન રહી સંગલે આયે, બસે અડેલમેં નિજ હરખાયે;

સંવતપંદ્રહા સહસ્રહ આયો, આસો વહી દ્વાદશી શુભ ગાયો.

(છંદ) આયો શ્રી ગોપીનાથજી, જળ જન્મ લીનો આયકે,

બનિ બલકો રૂપ હરખિત, દેતહાન બહાયકે.

ફેરકે ચરણાટ આયે, કહુક દિન રહેં બનકે;

ધન્ય સંવત પંદ્રહા, ધન બહોતરા શુભ માન કે.

૧૭

યૌવ કૃષ્ણ નૌમી જળ આર્ધ, ઘર ઘર મંગલ હોત બધાઈ;
 શ્રી વિકૃલનાથ જન્મ લયો સુનિકે, કહત ફિરત આનંદગુણગનિકે
 (છંદ) આનંદ બાઢયો ચહુ દિશા, છબિદેખ શ્રીવલ્લભ હસે;
 બેઉ કહુ મુસકાય ચિતયે, દોઉ હસન મેરે મન વસે.
 તિલક મુગમદ છિયો હરખિત, કહાંલોં ગુણ ગાઈએ;
 કૃપાતે' ઉછલિત નિજરસ, છિપત નાહી છિપાઈએ. ૧૮

શ્રી ગોકુલમે' વાસ સુહાયો, રૂક્મિણી પદ્માવતી પતિ ગાયો;
 શ્રીગિરિવરધર જિનહીં છબીલો, શ્રીનવનીતપ્રિય અરવીલો.
 (છંદ) પ્રિય શ્રી મથુરેશ શ્રી વિકૃલેશ શ્રી દ્વારિકેશભુ;
 શ્રી ગોવર્દનધર શ્રી ગોકુલચંદ્રમા શ્રી મથુરેશભુ,
 શ્રી મદન મોહન અષ્ટ ઈહિ વિધી, રમણ શ્રી વિકૃલનાથકે,
 તાતકો ચિત્ત બાની સેવા, વિસ્તરી સખ સાથકે. ૧૯

પંદ્રહસે' સત્તાહુ' કાર્તિક, વિમળ દ્વાદશી મગળ નિત દિગ;
 પ્રથમ પુત્ર પ્રગટે શ્રી ગિરિધર, પટગુણ ધર્મી ધર્મ ધુરંધર.
 ધુરંધર ઐશ્વર્ય ગોવિંદ પચહશનન્યાનવે;
 ઉર્જા શામલ અષ્ટમિ શુભ, ગુરૂ સુદીન પ્રકટે જબે;
 ઋતુ વિચિત શગર આશ્વિન, અસિત તેરસ બ્રાજહી,
 શ્રી બાલકૃષ્ણ મહા પરાક્રમી, વેસુખ સોલે રાજહી. ૨૦
 કવિસહ સુહિ સાતે' શ્રીત્રેકુલપતિ, યશ સ્વરૂપ માળાસ્થાપિત રતી;
 સોરહસે' અઆરહ ક્રાતક સિત, અર્ક બુધ રઘુનાથ શ્રીસહિત.
 (છંદ) હેતુ નિજ અભિધાન પ્રકટે, તાત આજ્ઞા માન કે,
 તિથી કલા બુધ મધુ છઠ, વિમલ જ્ઞાન બખાનકે.

શ્રી યદુનાથ પ્રકટે રથો વરહ શ્રી ધનશ્યામ સ્વરૂપકે.
 સહ કૃષ્ણ તેરસ રવિજ રિશ્ન, સત કળા શ્રીવિકૃલ્લુપકે. ૨૧
 ભામિની, રાની, કમળા, બખાની, પારવતી, બનકી, મહારાની,
 કૃષ્ણાવતિ મિલિ સાતો કહાયે, યહ અલૌકિક રૂપ મહા યે,
 મહા અલૌકિક અગ્નિકુલ સબ અલૌકિક અષ્ટ છાપહે,
 અલૌકિક સબ બકતજન લે, શરણુ લીને આપહે;
 યથામતિ કછુ બરનિઆઇ, બનિયો યહ દાસ હે.
 શ્રી દ્વારકેશ નિરોધ માગે, યહી ફલકી આસ હે,

इति श्री मूल पुरुष संपूर्ण.

अथ श्रीयमुनाष्टक.

નમામિ યમુનામહં સકલસિદ્ધિદેતું મુદા ।
 મુરારિપદપંકજસ્કુરહમન્દરેણુત્કટામ્ ।
 તટસ્થનવકાનનપ્રકટમોહપુષ્પામ્બુના ।
 મુરુમુરુપૂજિતસ્મરપિતુઃ શ્રિયં બિબ્રતીમ્ ॥ ૧ ॥
 કલિન્દગિરિમસ્તકે પતહમન્દપૂરોજ્જવલા ।
 વલાસગમનોલ્લસત્ પ્રકટગડૈલોન્નતા ॥
 સઘોષગતિદતુરા સમધિરૂઢદોલોત્તમા
 મુકુન્દરતિવર્દિની જયતિ પદ્મબન્ધોઃ સુતા ॥ ૨ ॥
 ભુવં ભુવનપાવનીમધિગતામનેકસ્ત્રનૈ
 પ્રિયાભિરિવ સેવિતા શુકમયુરહંસાદિભિઃ ॥

तरंगलुब्धकं कञ्जप्रकटमुकितकावालुका ।

नितम्भतटसुहरी नभत कृष्णतुर्यप्रियाम् ॥ ३ ॥

अनंतशृणुभूषिते शिवविरचिदेवस्तुते ।

धनाधननिषे सदा ध्रुव पराशरालीष्टहे ।

विशुद्धमथुरातटे सकलगोपगोपीवृत्ते ।

कृपाजलधिसंश्रिते भभ मनः सुभं भावय ॥ ४ ॥

यथा अरुणपद्मञ्जु सुररिपौः प्रियं भावुका ।

सभागमनतोऽभवत् सकलसिद्धिदा सेवताम् ॥

तथा सहशताभियात् कमलञ्ज सपत्निपयद्धरि ।

प्रियकल्लिन्दया मनसि मे सदा स्थीयताम् ॥ ५ ॥

नमोस्तु यमुने सदा तव अरित्रमत्यङ्गुतं ।

न न्तु यमयातना भवति ते ययं पानतः ॥

यमोऽपि लजिनीसुतान्कथमुहुन्ति दुष्टानपि ।

प्रियो भवति सेवनात् तव हरेर्यथा गोपीकाः ॥ ६ ॥

भभास्तु तव सन्निधौ तनुनवत्वमेतावता ।

न दुर्लभतमा रतिर्भूररिपौ मुकुन्दप्रिये ॥

अतोस्तु तव बालना सुरधुनी परं सगमात् ।

तवैव लुविक्रीतिता न तु कदापि युष्टिस्थिते ॥ ७ ॥

स्तुतिं तव करोति कः कमलञ्जसपत्नि प्रिये ।

हरेर्यदनुसेवया भवति सौख्यमामोक्षतः ॥

धयं तव कथाधिका सकलगोपिकासंगम ।

स्मरश्चमन्त्राद्युभिः सकलआत्रणैः सगमः ॥ ८ ॥

તવાપ્તકમિદ મુદા પઠતિ સૂરસૂતે સદા ।
 સમસ્તદુરિતશ્ચયો ભવતિ વે મુકુન્દે રતિઃ ॥
 તથા સકલસિદ્ધયો મુરરિપુશ્ચ સંતુષ્યતિ ।
 સ્વભાવવિજયો ભવેદ્રઘ્નતિ વલ્લભ શ્રીહરેઃ ॥ ૬ ॥

इति श्रीमद्रत्नभाचार्य विरचितं श्रीयमुनाष्टकं संपूर्णम्

अथ श्रीयमुनाजनां ४० पद.

પદ ૧ છું. રાગ રામકલી.

પ્રિયસંગ રંગભરિ કરિ કલોલે,	પ્રિય૦
સખનકો મુખદેન, પીયસંગ કરત સેન,	
ચિત્તમે તબ પરત ચેન, જખહી બોલે	પ્રિય૦
અતિહી વિખ્યાત, સખ બાત ઇનકે હાથ,	
નામ લેત કૃપા કરે અતોલે.	
હરસકરિ પરસકરિ ધ્યાન હિયમે ધરે,	
સદા પ્રજનાથ ઇનસંગ ડોલે.	પ્રિય૦ ૨
અતિહિ મુખકરન, હંખ સખનકે હરન,	
એહી લીનો પરન દે ઝકોલે;	
એસી યમુને જાન તુમ કરો ગુન ગાન,	
રસિક પ્રિતમ પાએ નગ અમીલે.	પ્રિય૦ ૩

પદ ૨ જી.

શ્યામ સુખધામ જહા નામ ધનકે;	શ્યામ.
નિશકિના પ્રાણપતિ આયે હિયમેં ખસે;	
જેઘ ગાવે સુજશ ભાગ્ય તિનકે.	શ્યામ. ૧
ચેહિ જગમેં સાર, કહત વારંવાર,	
સખનકે આધાર, ધન નિર્ધનનકે;	
લેત યમુને નામ દેત અલે પદ દાન,	
રાસક પ્રિતમ પ્રિયા બસ જી ધનકે	શ્યામ. ૨

પદ ૩ જી.

કહેત શ્રતિસાર નિર્ધાર કરિકે.	કહેત.
ધન બિના કેન એસી કરે હે સખી;	
હરત દુઃખદંદ, સુખકંદ ખરખે	કહેત. ૧
પ્રદક્ષિણં ધ જખ હોત યા જીવકો,	
તબહિં ધનકી ભુજ વામ ફરકે.	
દોરિકરિ સોરકરી જાય પિયમેં કહે.	
અતિહિ આનદ મનમેંજી હરખેં	કહેત. ૨
નામ નિર્મોલ નગ લે કોઉ ના થકે,	
ભક્ત રાખત હિયે હાર હરકે;	
રાસક પ્રિતમ જીકી હોત બપર કૃપા,	
સોઈ શ્રીમમુનાજીકો રૂપ પરખે.	કહેત. ૩

પદ ૪ થી.

નેનભરિ દેખિ અખ ભાનુ તનયા	નેન.
--------------------------	------

કેલિ પિયસોં કરે જ્રમર બહિં પરે;
શ્રમજલ ભરત આનંદ મનયા. નેન૦ ૧

ચલત ટેલી હોહિ, લેત પિયકો મોહી,
ઇન બિના રહત નહિ, એક છિનયા.
રસિક પ્રિતમ રાસ કરત યમુના પાસ,
માનો નિર્ધનનકી હે જી ધનયા. નેન૦ ૨

પદ ૫ મું.

શ્યામસંગ શ્યામઠ્ઠે રહિરિ શ્રીજમુને. શ્યામ૦
મુરતશ્રમબિદુતેં સિંધુસી વહિ ચલી,
માનો આતુર અલી રહી ન ભવને શ્યામ૦ ૧
કોટિ કામહિં વારોં, રૂપ નેનન નિહારો,
લાલ ગિરિધરન સંગ કરત રમને,
હરખિ ગોવિંદપ્રભુ નીરખી ઇનકી આર,
માનો નવદુલહની આઈ ગોને. શ્યામ૦ ૨

પદ ૬ કું.

ચરણપંકજરેણુ શ્રીયમુનેજી દેની. ચરણ૦
કલિયુગ જીવ ઉદ્ધારણુ કારન,
કાટત પાપ અબધાર પેની. ચરણ૦ ૧
પ્રાણપતિ પ્રાણસુત, આયે ભક્તન હિત,
સકલ સુખકી તુમ હો જી શ્રેની,
ગોવિંદ પ્રભુ વિના રહત નહિ એક છિનું,
અતિહિ આતુર ચચલ જી નયની. ચરણ૦ ૨

પદ ૭ મું.

શ્રીયમુનાસી નાહીં કોઉ ઓર ઢાતા. શ્રીય૦
 બે ધનકી શરણુ બતહે દોરીકે,
 તાહિકેં તીહિંછિનુ કરિ સનાથા. શ્રીય૦ ૧
 એહિ ગુન ગાન રસખાન રસના,
 એક સહસ રસના કયો ન હઇ બિધાતા,
 ગોવિંદ પ્રભુ તન મન ધન વારને,
 સખહિકેં જીવન ધનહીકેંબુ હાથા. શ્રીય૦ ૨

પદ ૮ મું.

શ્રી જમુના જસ જગતમેં જોઇ ગાવે. શ્રીજ૦
 તાકે આધીન બહે રહત હેં પ્રાણપતિ,
 નેન ઓર બેનમે રસબુ છાવે. શ્રીજ૦ ૧
 વેદ પુરાનિક બાત યહ અગમ હે,
 પ્રેમકો લેહ કોઈ ન પાવે,
 કહેત ગોવિંદ શ્રીજમુનેકિ બપર કૃપા,
 સોઈ શ્રીવલ્લભકુલ શરણુ આવે. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૯ મું.

ધાય કે બાય ભો શ્રીયમુનાં તીરે. ધાય૦
 તાકિ મહિમા અબ કહાંલગ બરનિયે,
 બાય પરસત અગ પ્રેમ નીરે. ધાય૦ ૧
 નિશ દિના કેલિ કરત મનમોહન,
 પિયાસંજ બકતનકી હે જી લીરે,

છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રીવિકૃલ,
ઇન બિના નેક નહિ ધરત ધીરે.

ધાય૦ ૨

પદ ૧૦ સુ.

જા મુખતે' શ્રીયમુને યહ નામ આવે,
તાપર કૃપા કરે' શ્રીવલ્લભ પ્રભુ,
સોઈ શ્રીજમુનાજીકા ભેદ પાવે.

જા મુ૦

જા મુ૦ ૧

તન મન ધન સખ લાલ ગિરિધરનકો,
દેકે' ચરન જખ ચિત્ત લાવે,
છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રી વિકૃલ.
નેનન પ્રગટ લીલા દિખાવે.

જા મુ૦ ૨

પદ ૧૧ સુ.

ધન્ય શ્રીયમુને નિધી દેનહારી,
કરત ગુનગાન અજ્ઞાન અધ દૂર કરિ,
જાય મીલવત પ્રિયા પ્રાનખ્યારી
જનકોઈ સદેહ કરો ખાત ચિત્તમે' ધરો,
પુષ્ટિપથ અનુસરો, સુખબુ કારી,
પ્રેમકે પુજમે, રાસ રસકુંજમે,
તાહી રાખત રસરગ ભારી.

ધન્ય૦ ૧

ધન્ય. ૨

યમુને ઓર પ્રાણપતિ પ્રાણ ઓર પ્રાણસુત,
ચહું જન જીવપર દયા બિચારી,
છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રી વિકૃલ,
પ્રિતકે લીયે અખ સગ ધારી.

ધન્ય. ૩

પદ ૧૨ મું.

ગુણ અપાર મુખ એક કહાલો કહિયે,	ગુણ
તને સાધન ભજે નામ શ્રીજમુનાજીકો.	
લાલગિરિધરનવર તખ્તિ પૈયે.	ગુણ ૧
પરમ પુનિત પ્રીતિકી રીતિ સખ જાનિકે,	
દહ કરી ચરણ કમલ જી ગ્રહીયે,	
છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રી વિકૃત,	
એસી નિધિ છાડી અખ કહાં જી જૈયે.	ગુણ ૨

પદ ૧૩ મું.

ચિત્તમે શ્રીજમુના નિશદિન જો રાખો	ચિત્ત ૦
ભક્તકેવશ કૃપા કરતહે સર્વદા:	
એસો શ્રીજમુનાજીકો હેજી સાખો	ચિત્ત ૧
જો મુખતે શ્રીજમુને યહ નામ આવે,	
સ ગ કીજે અખ જાય તાકો,	
ચતુર્ભુજદાસ અખ કેહેતહે સખનસો,	
તાતે શ્રીજમુને જમુને જી ભાખો.	ચિત્ત ૨

પદ ૧૪ મું.

પ્રાણપતિ વિહરત શ્રીજમનાકૂલે,	પ્રાણ ૦
લુપ્ધમકરંદકે ભ્રમર જયો યસ ભયે,	
દેખી રવિઉદય માનો કમલ કૂલે,	પ્રાણ ૧
કરત ગુંબર મુરલીજી લે સાંવરો,	
સનત વ્રજવધુ તન સુધિ જી જૂલે,	

ચતુર્ભુજદાસ જમુને પ્રેમસિંધુમે,

લાલગિરિધરન અબ હરખી ઝુલે

પ્રાણ૦ ૨

પદ ૧૫ સું.

વારંવાર જમુને ગુણ ગાન કીજે

વારં.

એહી રસનાતેં જો નામરસ અમૃત,

ભાગ્ય જાકે હેં સોઈ જુ પીજે.

વારં. ૧

ભાનુતનયા દયા આંતહી કર્ણભામયા;

ઇનકી કરિ આસ અબ સદાઈ જીજે,

ચતુર્ભુજદાસ કહે સોઈ પિયાપાસ રહે,

જેઈ શ્રીજમુનાજીકે રસ જુ લીજે.

વારં. ૨

પદ ૧૬ સું.

હેતકરી દેત શ્રીજમુને વાસ કુજે.

હેત.

જહા નિસ વાસર રાસમે રસિકવર,

કહાં લગ બરનિયે પ્રેમ પુજે.

હેત. ૧

થકિત સરિતાનીર, થકિત વ્રજ વધુ ભીર;

કોઈ ન ધરત ધીર મુરલી સ્ત્રીજે,

ચતુર્ભુજદાસ જમુને પકજ બાનિ,

મધુપકીનાઈ ચિત્ત લાય ગુજે.

હેત. ૨

પદ ૧૭ સું.

ભક્તપર કરી કૃપા શ્રીજમુને એસી.

ભક્ત.

છાડી નિજ ધામ વિશ્રામ ભૂતલ કિયો,

પ્રગટલીલા દિખાઈ જુ તેસી.

ભક્ત. ૧

પરમ પરમારથ કરતાહે સખનકો,
હેત અદ્ભુત રૂપ આપ જેસી,
નંદદાસ ચો જાનિ દહકરિ ચરણ શ્રે,
એક રસના કહા કહોં વિસેષો.

ભક્ત. ૨

૫૬ ૧૮ મુ.

નેહ કારન શ્રીયમુને પ્રથમ આર્ષ,
ભક્તકે ચિત્તકી વૃત્તિ સમ જાનહી,
તાહીતે અતિહિ આતુર જી ધાઈ.
જાકે મન જેસી ઇચ્છા હતી તાહિકી,
તેસહી આય સાધજી પૂજાઈ,
નંદદાસ પ્રભુ તાપર રીઝિ રહે,
જેમ શ્રીયમુનાળકો જસ જી ગાઈ

નેહ.

નેહ. ૧

નેહ. ૨

૫૬ ૧૯ મુ

તાતેં શ્રીયમુને યમુને જી ગાવો
શેષ સહજ મુખ નિશદિના ગાવત,
પાર નહિ પાવત તાહી પાવો.
સકલ મુખ દેનહાર તાતે કરો ઉચ્ચાર,
કહેતહુ વારવાર જીન ભુલાવો, (યમુને ભુલાવો)
નંદદાસકી આસ શ્રીયમુને પૂરન કરી,
તાતેં ઘરી ઘરી ચિત્ત લાવો.

તાતે.

તાતેં. ૧

તાતેં. ૨

૫૬ ૨૦ મુ.

ભાગ્ય સૌભાગ્ય શ્રીયમુને જી દેઈ,

ભાગ્ય.

બાત લૌકિક તબે પુષ્ટિ યમુને બાને,
લાલ ગિરિધરનવર તળ મિલેઈ
ભગવદીસંગકરી બાત ઇનકી લહે,
સદા સાનિદ્ધિ રહે દેવી મેઈ,
નંદદાસ બપર કૃપા શ્રીવલ્લભ કરે,
તાકો શ્રી યમુને સર્વસ્વ બે દેઈ

ભાગ્ય. ૧

ભાગ્ય. ૨

પદ ૨૨ મું

નામ મહિમા એસો બે બાનો,
મર્યાદાદિક કહે લૌકિક સુખ લહે,
પુષ્ટિકો પુષ્ટિપથ નિશ્ચે બાનો.
સ્વાતિ જલ બુંદ જળ પરતહે બહિમે,
તાહિમે હોત તસો બુ વાનો,
શ્રીયમુને કૃપા સિધુ બાનિ, સ્વાતિ જલ બહુ માનિ,
સુર ગુણ પૂર કહાલો બખાનો

નામ.

નામ ૧

નામ ૨

પદ, ૨૨ મું.

ભક્તકાંકા સુગમ શ્રીયમુને અગમ એર
પ્રાતહી ન્હાત અથ બાત તાકે સકલ,
જમ હુ રહત તાહી હાથ બેર
અનુભાવ બિના અનુભવ કહા બાનહી,
બાકો પિયા નહિ ચિત્ત એરે,
પ્રેમકે સિધુકો મરમ બાન્યો નહિ,
સુર કહે કહા ભયો દેહ બેર

ભક્ત

ભક્ત ૧

ભક્ત. ૨

પદ ૨૩ મુ.

ફલફલિત હોત ફલરૂપ યમુને,
 દેખીહું ના મુની તાહાંકી આપુની;
 તાકી ખાત કહો કેમે જુ માને.
 તાહિકે હાથ નિમોલ નગ દીજીયે,
 જોઈ નીકે કરી પરખી જાને,
 મુર કહે કુરતે ફરી ખસિયે સદા,
 શ્રીયમુનાજીકો નામ લિજે જુ છાને

ફલ.

ફલ ૧

ફલ. ૨

પદ ૨૪ મુ.

શ્રીયમુને પાંત ઢાસકો ચિન્હ ન્યારે.
 ભગવદ્દીકો ભગવદસંગ મિલિરહે;
 જાકે ડીયે ખસત પ્રાણ પ્યારે.
 ગુઢ યમુને ખાત સોઈ અખ જાનિયે,
 જાકે મન મોહન નેનતારે,
 મુર મુખસાર નીરધાર વે પાવહી,
 જાપ હોય શ્રીવલ્લભ કૃપારે.

શ્રીય. ૧

શ્રીય. ૨

પદ ૨૫ મુ.

શ્રીયમુને રસખાનકો શીષ નાજી,
 જોગી મહીમા જાની ભકતકો સુખદાન,
 જોઈ માગો સોઈ જુ પાજી.
 પતિત પાવન કરન નામ લિનો તરન.
 દ્રઢ કરિ પ્રહિ ચરન કહું ન જાજી,

શ્રીય. ૧

કુંભનદાસ લાલ ગિરિધરનમુખ નિરખત,
યહિ આહત નહિ પલક લાઉ.

શ્રીય. ૨

૫૮ ૨૬ મુ.

શ્રીયમુને અગનિત ગુન ગને ન ભાઈ.
યમુને તટ રેણુતે હોત હે નવિન તનુ,
ઇનકે મુખદેનકી મેં કરે બરાઇ.

શ્રીય

શ્રીય ૧

ભક્ત માગત જોઇ દે તેહી છિનું,
સો એસી કો કરે પ્રણ નિવાઈ,
કુંભનદાસ લાલ ગિરિધ નમુખ નિરખત,
કહો કેસે કરિ મન અઘાઈ.

શ્રીય. ૨

૫૮ ૨૭ મુ.

શ્રીયમુનેપર તન મન ધન પ્રાણુ વારો,
ભાકી કીરતિ કોન અખ કહિસકે,
તાહી નૈનનતે ન નેક ટારો.

શ્રીય.

શ્રીય. ૧

અરન કમલ ઇનકે જુ ચિતત રહો;
નિસ કિના નામ મુખ તે ઉચ્ચારો,
કુંભનદાસ કહે લાલગિરિધરનમુખ,
ઇનકી કૃપા બઈ તખ નિહારો.

શ્રીય. ૨

૫૮ ૨૮ મુ.

ભક્તકી હૃદય પૂરન શ્રીયમુને જુકરતા.
ખિના માગે હુ હેત કહાંલો કહો હેત,
જેસે ટાહુકો કોઈ હોય ધરતા.

ભક્ત.

ભક્ત ૧

શ્રીયમુના પુલિન રાસ તજ વધુ લિયેં પાસ,
મંદ મંદ હાસકર મનબુ હરતા,
કુંભનદાસ લાલગિરિધરનમુખ નિરખત,
યહી જીય લેખત શ્રીયમુનેબુ ભરતા.

ભક્ત. ૨

પદ ૨૯ મું.

રાસરસસાગર શ્રીયમુને જી બની,
ખડેત ધારાતન પ્રતિષ્ઠિતું નૌતન,
રોખત અપને ઉરમાબુ ઠાની.

રાસ. ૬

ભકતકો સહિ ભાર, દેત જી પ્રાનઆધાર,
અતિહી બોલત મધુર, મધુરિબાની;
શ્રી વિઠ્ઠલ ગિરિધરનવર બસ કીયે,
કોનપેખત મહિમા બખાની

રાસ. ૨

ભક્ત. ૨

પદ ૩૦ મું.

ભક્તપ્રતિપાલ જંબલ ટારે,
અપને રસસંગમે સંગ રાખત સદા,
સર્વંદા બોધ શ્રીયમુને નામ ઉચારે.
ધનકી કૃપા અમ કહાલગ બરનિયે,
જેસે રાખત જનની પુત્ર બારે.
શ્રીવિઠ્ઠલ ગિરિધરનસગ વિહરત,
ભકતકો એક છિન ના બિસરે.

ભક્ત. ૧

પદ ૩૧ મું.

શ્રીયમુનાજીકો નામ લે સો સલામી.

શ્રીય.

નિકો સ્વરૂપકો સદા ચિંતન કરત-

તે ન પરત જાય હોહ લાગી

શ્રીય. ૧

પ્રિયમારગમરમ અતિહી ફર્લલ કરમ,

ગ્રહી સગરે પરમ પ્રેમ પાગી;

શ્રી વિકૃલ ગિરિધરન એત્રી નિધી

સકતકોં દેત હે બિના માગી.

શ્રીય. ૨

પદ ૩૨ સું.

જાનયેં જાત શ્રીયમુને જી બરની;

મળહીકો મનમોહત મોહન,

નો પીયાકો મન હેજી હરની

કોન૦ ૧

અંનબિના એકછિન રહેત નહિ જીવન,

અન્ય પ્રજયંદ મન આનંદ કરની,

શ્રીવિકૃલ ગિરિધરન સહિત આયે

સકતકે હેત અવતાર ધરની.

કોન૦ ૨

પદ ૩૩ સું.

શ્રીયમુને તુમસી એક હો જી તુંમહી.

શ્રીય૦

રિ કૃપા દરસ નિસવાસર હીજિયે;

નેહારે ગુન ગાનકો રહે ઉદમહી.

શ્રીય૦ ૧

તેહારે પાયેતે સકલનિધિ પાવહી;

વરણકમલ ચિત્ત જમર જમહી,

કૃપણદાસાનિ કહે કોન યહ તપ કિયો,

નેહારે લીગ રહેત હે લતા ફુમહી

શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૪ સું.

એસી કૃપા કીજેલીથયે નામ; એસી૦
શ્રીયમુને જગવંદની ગુણ ન જાત કાહુ ગિનિ,
જિનકે એસે ધણી સુંદર સ્થામ. એસી૦ ૧
દેત સંયોગરસ એસે પિયુ હેબુ બસ
સુનત તિહારો સુજસ પૂરે કામ;
કૃષ્ણદાસનિ કહે ભક્તહિત કારને;
શ્રીયમુને એકછિન નહિ કરે વિશ્રામ. એસી૦ ૨

પદ ૩૫ સુ.

શ્રી યમુનાકે નામ અધ દૂરિ ભાજે.
જિનકે ગુન સુનનકો લાલગિરિધરનપિય
આય સનમુખ તાકે બિરાજે. શ્રીય૦ ૧
તિહિછિનું કાજ તાકે સગરે સરે,
બીય કે મિલત વ્રજ વધુ સમાજે,
કૃષ્ણદાસનિ કહે તાહિ અખ કોન કર,
બકે ઉપર શ્રીયમુને સી ગાજે. શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૬ સુ.

શ્રીયમુનાળકો નામ તેઇબુ લેહે, શ્રીય૦
ભકી ભગન ભાગી નદલાલસો;
સર્વસ્વ દેકે નિકટ રહેહે. શ્રીય૦ ૧
જિનહી સુગમ જાનિ વાત મનમેંબુ માનિ,
બિના પહેચાનિ કેસેંબુ પેયે;

કૃષ્ણદાસનિ કહે' શ્રીયમુનેનામ નોકા.

ભક્ત ભવસિધુતે' થોહી તરિયે

શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૭ મું.

શ્રીયમુનેદી આસ અળ કરતહે દાસ.

શ્રીય૦

મન કર્મ બચન કર જોરી કે ભાગત,

નિશદિના રાખીએ અપનેબુ પાસ.

શ્રીય૦ ૧

જહા પિય રસિકવર રસિકની રાધિકા,

દોઉ જન સંગમિલિ કંત રાસ;

દાસ પરમાનંદ પાચે અળ વ્રજચંદ

દેખી સીરાને નેન મંદહાસ.

શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૮ મું.

શ્રીયમુનેકે સાથ અળ ફિરતહે' નાથ,

શ્રીય૦

ભક્તકે મનકે મનોરથ પુરન કરત,

કહોલો કહિયે ધનકીબુ ગાથ.

શ્રીય૦ ૧

વિવિધસિંગાર આબુખન પહેરે,

અગ અંગ શોભા બરનિ ન ભત,

દાસ પરમાનંદ પાચે અળ વ્રજચંદ,

રાખે અપને શરન બહે બુ ભત.

શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૯ મું.

શ્રીયમુને પિયકો બસ તુમબુ કિને,

શ્રીય૦

પ્રેમકે ફંદતે અહિબુ રાખે નિકટ,

એસે નિમોલ નમ મોલ લિને

શ્રીય૦ ૧

તુમજી પઠવત તહા અબ ધાવત,
તિહારે રસરંગમે રહત બીને;
દાસ પરમાનંદ પાયે અબ પ્રજયંદ,
પરમ ઉદાર શ્રીયમુનેજી હીને.

શ્રીય૦ ૨

પદ ૪૦ સુ.

શ્રીયમુને સુખકારની પ્રાણપતિકે.
જીને ભુલિજાત પિયા તિને સુધિકરિદેત;
કહાલો કહિયે ઈનકેજી હિતકે.
પિયસ ગ જાન કરે, ઉમંગી જો રસ ભરે,
હેત તારી કર હેત ઝટકે;
દાસ પરમાનંદ પાયે અબ પ્રજયંદ,
એહી જાનત સબ પ્રેમગતિકે.

શ્રીય૦

શ્રીયમુ૦ ૧

શ્રીયમુ૦ ૨

ધતિ શ્રી યમુનાજીકે ૪૦ પદ સમાપ્ત.

ધોળ.

ધન્ય ધન્ય શ્રી યમુનાજી સુખદાઇમા, સેવકજનને સદા સુહાઇમા;
સુંદર રયામ અંગે અતિ સાહેમા, નિરખતા નીજજનનાં મન મોહેમા.
જાલ વિશાળ કમળ દળ નયનમા, નાસિકા કિર કોકિલ કલ્પેનમા;
ભિંબથી અધિક અધર અરૂણાઇમા, કોમલ ગલ સ્થલ ઝરકાઇમા.
હાડિમ જીજ દંત અતિ ઓપેમા, રતિપતિની મયોદા લોપેમા;
બ્રહ્મટી ધનુષ કામલુ રાજેમા, મસ્તક કેમ મધુપ સમ છાજેમા.

નખશિખ સુદર અતિ સુકુમારમા, વૈભવ બાદ્યો અંગ અપારમાઃ
 તરણિ તનયા તરૂણ છે બાલમા, ચંદ્ર સુખીને રૂપ રસાલમા.
 દૃષા કરી ક્ષિતિ ઉપર પધાર્યામા, અનેક પતિત જનને ઉદાર્યામા;
 કાલિંદિની ક્ષિતિ જગત વધારીમા, જળ અતિ શિતળને સુખકારીમા.
 અનેક દેશને પાવન કરતામા, ચરણ શ્રી વ્રજમંડળમા ધરતાંમા;
 તેણે કરી વૈભવ અતીશે વાંધ્યોમા, ભક્તનો સકળ મનોરથ સાધ્યોમા.
 જેઉ તટ હસ્ત કમળ છળી છાજેમા, લહેર તે કંકણરૂપ બિરાજેમા.
 વાલુકા ચમકે જગમગ મોતીમા, માણેક હીરાની અતિ જ્યોતિમા.
 અંગ અંગ મુક્તાનાં આશ્રિણુમા, તે તો જળકુહીથી આવરણુમા,
 સખિજીને સંગ કોકીલા મોરમા, સારસ હસ ને કીર ચકોરમા.
 ત્રિવિધ સમીર સમીપે ચાલેમા, તેતો ત્રિવિધ તાપને ટાળેમા;
 જેઉ તટ વૃક્ષલતા રહ્યા કુલીમા, શાખાઓ જળ ઉપર રહી ઝુમીમા.
 અધિક સમીપ શ્રીવૃન્દાવનમા, કુજે કુંજે સૌરભ સહિત સુમનમા,
 શિતળ સુગંધ સુખદ વહે નિરમા, તીર જેસે ઠોર ઠોર આભીરમા.
 રાણીજીના સૌભાગ્યનો નહિ પારમા, શા શા કહું વૈભવતણા પ્રકારમા,
 પ્રભુજીના ગુહ રમણ મધ્યે પાતીમા, પ્રિતમસંગ સદા મદમાતીમા.
 સદા નિરંતર વ્રજપતિ જેલેમા, રાણીજીને સદા નિકટ રંગ રેલેમા.
 દ પતિ શ્રમ જલસંહિતવિહારમા, જલ મધ્ય કિંડત વિવિધ પ્રકારમા;
 તેણે કરીશતઘણી શોભા બાઢીમા, રાણીજીનો મહિમાઅતુલઅગાધેમા;
 જે જન સદા ધરે ચિત્ત ધ્યાનમા, તેહને પુષ્ટિતાણું કરે દાનમા.
 વ્રજપતિ લીલા પ્રગટ દેખાડેમા, ચરણ કમળ રસ સ્વાદ ચખાડેમા;
 અષ્ટમહાસિદ્ધિનું કરે દાનમા, ભાવે જે કરે અંબુ પાનમા

દર્શને મકળ આપદા ટાળેમા, ભક્તને અભય પદારથ આપેમા;
એવું શ્રી મહારાષ્ટ્રીજીનું રૂપમા, નખશિખ સુદર પરમ અનુપમા.
સદા બિરાજે શ્રીવ્રજની માહેમા, નિત્યપ્રતિવિલસે વ્રજપતિ બાહેમા
પુષ્ટિ ભક્તની કરજે સારમા, કૃપા કરી ઉતારે ભવ પારમા.
નિજ સેવક ને એ છે આશમા, સદા રાખે ચરણકમલની પાસમા

ધોળ.

હરનિશ દરશન દીજીયે, કલિદંભ હરનિશ દરશન દીજીયે, ટેક
બાળ પશુ બુદ્ધિમા અજ્ઞાન છું પણ આપની,
આ વિનતિ કરતા મન પહીજીયે કલિદંભ ૧

જનુની પ્રકાર સ્નેહ જીવ ઉપર રાખતા,
મારા સાધન વિના તે આપ રીઝીયે. કલિદંભ ૨

ભક્તને તે ભક્તિ દાતા આપ ભવતારણિ,
મા પ્રેમનો તે પંથ પતિજીયે કલિદંભ ૩

મેઘ શ્યામરૂપે આપ બાનુની સુતા છે;
આ કારણ એ શ્યામ સ્નેહ બીજીયે કલિદંભ ૪

પર્મ કૃપાળ આપ અધમ ઉદ્ધારણી,
મા પુષ્ટિરસ પાઓ તો દુર્ધ પીજીયે કલિદંભ ૫

નિજજન ધ્યાન માગે ચણ કમળનું,
મા જેમ વૃત બાહ મધ્યે ડીજીએ. કલિદંભ ૬

श्री अर्वात्तम स्तोत्र.

प्राकृतधर्मोनाश्रयमप्राकृतनिमित्तधर्ममप्यभि निगमप्रतिपाद्यं यत्तच्छुद्धं साकृति स्तोमि	॥ १ ॥
त्रिविक्रान्तमश्छन्नदष्टित्वाद्विद्वेषामपि सप्रत्यविषयस्तस्य माहात्म्यं समबूढं सुवि	॥ २ ॥
द्वयया निजमाहात्म्यं करिष्यन्प्रकटं हरि वाण्या यदा तदा स्वस्यं प्रादुर्भूतं यकारं हि	॥ ३ ॥
तदुक्तमपि दुर्गोध सुगोध न्यायथा तथा नन्नाभाष्टोत्तरशतं प्रवक्ष्याम्यभिधावहृत	॥ ४ ॥
अधिरजिन्नुभारस्तु नाम्ना छन्दो जगत्स्यमो श्रीकृष्णस्यं देवता यं णीजं कारुणिकं प्रभु	॥ ५ ॥
विनियोगो लक्षितयोग प्रतिषेधविनाशने कृष्णधराभृतास्वादसिद्धिस्तं न स शय.	॥ ६ ॥
आनन्दं परमानन्दं श्रीकृष्णस्यं कृपानिधि देवोद्धारप्रयत्नात्मा स्मृतिमात्रार्तिनाशन	॥ ७ ॥
श्रीभागवतगुढार्थप्रकाशनपरायण साकारप्रकाशवैकल्यापको वेदपारग	॥ ८ ॥
भयावाहनिराकृतोसर्ववादिनिरासकृत् लक्षितमर्गाञ्जमार्तकं श्रीशुद्धसुद्धतिक्षम.	॥ ९ ॥
अंगीकृत्यैव गोपीशवत्सलीकृतमानवः अंगीकृतौ समयादौ महाकाङ्क्षिको विलुः	॥ १० ॥

अद्वैतानन्दस्यैव रुडोदारयश्चित्रवान्	
प्राकृतानुकृतिव्याजभेदितासुरमानुषः	॥ ११ ॥
वैश्वानरो वदलभाज्य सद्रूपो हितकृतसत्ताम्	
जनशिक्षाकृते कृष्णभक्ति कृत्तिभिलेखकः	॥ १२ ॥
सर्वलक्षणसंपन्नः श्रीकृष्णज्ञानदो गुरुः	
स्व नन्दतुलित पद्मद्वयतविलोचन	॥ १३ ॥
कृप दृष्टिस्तुष्टिदासदासीप्रियः पति	
रोषद्वेषपातसंशुद्धभक्तद्विद्वत् भक्तसेवित	॥ १४ ॥
मुष्णसेव्यो दुराशाधो दुर्लभाद्रिसरोरुह	
उग्रप्रतापो वरुसिंधु पूरित शेषसेवक	॥ १५ ॥
श्रीभागवतपीयूषसमुद्रमथनक्षम	
तत्सार भृतरासस्त्रीभावपूरितविग्रह	॥ १६ ॥
साग्निध्वमात्रहत्तश्रीकृष्णप्रेमा विमुक्तिद	
रासलीलैकतात्पर्यः कृपयैतत्कथाप्रद	॥ १७ ॥
विरहानुभवैकार्थसर्व त्यागोपदेशक	
भक्त्याचारोपदेशा यः कर्ममार्गप्रवर्त्तक	॥ १८ ॥
यागदो भक्तिमार्गेकसाधनत्वोपदेशक	
पुरुषार्थनन्दः पुरुषार्थो वाक्पतिविष्णुधेश्वर	॥ १९ ॥
कृष्णनाभसदृशस्य वक्ता भक्तपरायण	
भक्त्याचारोपदेशार्थनानावाक्यनिर्द्वय	॥ २० ॥
स्वार्थोन्निभः ॥ भिलवप्राणप्रियस्तादृशवेष्टित	
स्वदासार्थ कृताशेषसाधनः सर्वशक्ति धृक्	॥ २१ ॥

भुवि भक्तिप्रयारैर्भूते स्वान्वयकृतिपता	
स्वव शे स्थापिताशेषस्वमाहुत्स्यः स्मयापह	॥ २२ ॥
पतिव्रतापति पारलौकिकैहिकदानकृत	
निगूढहृदयो नन्यभङ्गेनपुत्रापिताशय	॥ २३ ॥
उपासनादिभागीतिमुग्धमोहनिवारक	
भक्तिमार्गे सर्वमार्गं वैलक्षण्यानुभूतिकृत	॥ २४ ॥
पृथग् शरण्यमार्गेपदेष्टा श्रीकृष्णहृदयित	
प्रतिगच्छन्निकुञ्जस्थलीद्वारसमु पूरित-	॥ २५ ॥
तत्कथाक्षिप्तयित्तस्तद्विस्मृतान्यो न्नम्रप्रिय	
प्रियन्नम्रस्थिति पुष्टिदीवाकर्ता रह प्रिय	॥ २६ ॥
भङ्गेनृणापूरक सर्वाज्ञात्प्रीतिमोहन	
सर्वाभङ्गो भक्तमात्रासक्त पतितपावन	॥ २७ ॥
स्वयशोगानस हृष्टहृदयालोभविष्टर	
यश पीयूषवहुरी स्वावितान्यरस पर	॥ २८ ॥
लीलाभूतरसाद्रोद्गीकृताभिषेकशरीरभृत्	
गोवर्द्धनस्थित्युत्साहस्तत्प्रीतिवाग्नेमपूरित	॥ २९ ॥
यज्ञलोक्ता यज्ञकर्ता यत्तुर्वर्गविशारद	
सत्प्रतिज्ञाश्रित्युष्मातीतो नम्रविशारद	॥ ३० ॥
स्वकीर्तिवर्द्धनस्तत्त्वसूत्रलाभ्यप्रदर्शक	
मायावादाभ्यनृणाश्रित्वाहनिर्दयक	॥ ३१ ॥
अपाकृताऽपिवाक्यपुपित सहजस्मितः	
त्रिलोकीभषण् भूमिलाभ्य सहजमुंदर	॥ ३२ ॥

अशेषभक्तसमप्रार्थ्यं यरणाञ्जनलोधन

प्रत्यानन्दनिधे प्रोक्तं नाम्ना भण्डोत्तरं शतम् ॥ ३३ ॥

अद्वाविशुद्धपुद्गिर्यं पठत्यनुद्दिनं जन

सतदेकमना सिद्धिमुक्ता प्राप्नोत्यसंशय ॥ ३४ ॥

तद्व्याप्तावृथाभोक्तस्तद्वानौ तद्व्यगतार्थता

अतः सर्वोत्तमं स्तोत्रं जप्यं कृष्णरसाधिनि ॥ ३५ ॥

॥ इति श्रीमदभिप्रेतप्रोक्तं सर्वोत्तमं स्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

अथ श्री आलमोघ ग्रन्थ.

नत्वा हरिं सदानन्दं, सर्वसिद्धान्तत्रिअडम्

आधप्रप्रेषनाश्रय, वहामि सुविनिश्चितम् १

धर्माथं कामभोक्षाभ्या, यत्वारिण्या भणीषिषुम्,

शुवैश्वर्यवियारेषु, द्विधा ते हि विचारिता

अलौकिकास्तु वेदोक्तता, साध्यसाधनसंयुता

लौकिका ऋषिभिः प्रोक्ता, तथैवेश्वरशिक्षया ३

लौकिकास्तु प्रवक्ष्यामि, वेदनाद्या यतः स्थिता

धर्मशास्त्राणि न तैश्च, कामशास्त्राणि च कुमात् ४

त्रिवर्गसाधकानीति, न तन्निर्णय उच्यते;

भोक्षे यत्वारि शास्त्राणि, लौकिके परतः स्वतः ५

द्विधा द्वे द्वे स्वतस्तत्र, सांख्ययोगौ प्रकीर्तितौ,

त्यागात्यागविलागेन, सांख्ये त्यागः प्रकीर्तितः ६

अहताममतानाशे, सर्वथा निरहं कृतौ,

स्वरूपस्थो यदा एव कृताथ स निमग्नते	७
तदर्थं प्रक्रिया आयितपुराणैः निरूपिता,	
ऋषिभिर्बहुधा प्रोक्ता इदमेकमप्राकृत	८
आत्यगे योगभागो हि त्यागोऽपि भनसैव हि,	
यमाद्यस्तु कर्त्तव्या सिद्धे योगे कृतार्थता.	९
पराश्रयेण भोक्षस्तु द्विधा सोऽपि निरूप्यते,	
प्रह्ना प्राह्मण्यतां यातस्-द्रूपेषु सु सेवने	१०
ते सर्वार्था न यद्येन शास्त्रं निश्चिदुनीरितम्	
अत शिवश्च विष्णुश्च जगन्ना डितग-कौ.	११
वस्तुन स्थितप्रहारी कार्यो शास्त्रप्रवन कौ;	
प्रह्वैव तादृशं यस्मात् सर्वा भक्तयोऽर्हता.	१२
निर्दोषपूज्यशुचता, तत्तत्र यस्मै तयो कृता,	
लेगमेक्ष इदं तं, यस्तौ द्वावपि यत्रपि.	१३
लोग शिवेन भोक्षस्तु, विष्णुनेति विनिश्चय	
लोकेऽपि यत्प्रभुर्भुजते तन्न दृष्टते कर्त्तव्यित	१४
अतिप्रियाय तदपि, दीयते उपयिःव हि;	
नियतार्थप्रदानेन तदीयत्वं तदाश्रय	१५
प्रत्येक साधनं यैतद् द्वितीयाथे महान् श्रम	
एवा स्तभावना दुष्टा देवाभावाय सर्वदा	१६
श्रवण्यहि तत प्रेम्णा, सर्वं कार्यं हि सिद्धयति;	
भोक्षस्तु सुखमेव विष्णोर्लोगश्च शिवतस्तथा	१७
समर्पणैनात्मनो हि, तदीयत्वं लवेद् भुवम्;	

अतदीयया यापि देवदम्बैस्सनाश्रितः १८
 तदाश्रयतदीयत्वमुध्यै किञ्चित्स्माद्यरेतः
 स्वधर्ममनुतिष्ठन् वै भारद्वाजमुच्यमान्यथा. १९
 धृत्येव कथित सर्वं नैतद् ज्ञाने भ्रमः पुनः
 ॥ धृति श्रीमद्वल्लभाय विन्यितो ज्ञानोद्योगग्रन्थसंपूर्णम् ॥

अथ श्री सिद्धान्त मुक्तावली ग्रन्थ.

नत्वा हरिं प्रवक्ष्यामि स्वसिद्धान्तविनिर्णयम्,
 कृष्णसेवा सदा कार्या माननी सा परा भता १
 येतत्तत्प्रवक्ष्यं सेवां तत्सिद्धौ तनुवित्तम्,
 ततःसंसारदुःखस्य निवृत्तिप्रदोद्योगधनम्, २
 परं प्रदत्तं तु कृष्णो हि सन्निवृत्तानदकं प्रदत्तः
 द्विष्टं तद्धि सर्वं स्यात् ऐकं तस्माद्विलक्ष्यम्. ३
 अपरं तत्र पूर्वस्मिन् वाहिनीं बहुधा जगुः
 भायिकं सशुभं कार्यं स्वतन्त्रं येति नैकधा. ४
 तदेवैतत्प्रकारेण भवतीति श्रुतेर्मतम्;
 द्विष्टं यापि गगावद् ज्ञेयं सा जलरूपिणी. ५
 माहात्म्यसंयुता नृणां सेवातां लुप्तिमुक्तिदा;
 भयोदाभागविधिना तथा प्रदत्तापि पुण्यताम् ६
 तत्रैव देवतामूर्ति संकल्प्या या दृश्यते क्वचित्,
 गगाया च विशेषेण प्रवाहाज्जेदमुदये. ७
 प्रत्यक्षा सा न सर्वेषां माहात्म्यं स्वात्तया जले,

- વિહિતાચ્ચ ક્ષણાદિ પ્રતીત્યાપિ વિશિષ્યતે. ૮
- યથા જલ તથા સર્વં યથા શક્તા તથા પ્રહત; ૯
- યથા દેવી તથા કૃષ્ણઃ તત્રાચ્ચે તદિહોચ્ચતે. ૬
- જગત્તુ ત્રિવિધં પ્રોક્તં પ્રજ્ઞાવિજ્ઞાનશિવાસ્તતઃ
દેવતા રૂપવત્પ્રોક્તાઃ પ્રજ્ઞાચ્છીત્યં હરિર્મતઃ ૧૦
- કામચારસ્તુ લોકેસ્મિન્પ્રજ્ઞાદિકથો ન ચાન્યથા;
પરમાનંદરૂપે તુ કૃષ્ણે સ્વાત્મનિ નિશ્ચયઃ ૧૧
- જ્ઞાતસ્તુ પ્રજ્ઞાવાદેન કૃષ્ણે પુદ્ધિવિંધીયતામ,
આત્મનિ પ્રજ્ઞારૂપે તુ છિદ્રા વ્યોમનીવ ચેતના ૧૨
- ઉપાધિનાથે વિજ્ઞાને પ્રજ્ઞાત્મત્વાચ્છોધને
ગંગાતીરસ્થિતો યદ્રત્ દેવતાં તત્ર પશ્યતિ. ૧૩
- તથા કૃષ્ણં પરં પ્રજ્ઞા સ્વસ્મિન્ જ્ઞાની પ્રપશ્યતિ;
સંસારી યસ્તુ ભજતે સ દ્રશ્યથો યથાતથા. ૧૪
- અપેક્ષિતજ્ઞલાનીનામભાવાત્તત્ર દુ ખભાક;
તસ્માન્કૃષ્ણમાર્ગસ્થો વિમુક્તઃ સર્વલોકત ૧૫
- આત્માનંદં સમુદ્રસ્થં કૃષ્ણમેવ વિચિતયેત્,
લોકાર્થીં ચેદ્ ભજેત્કૃષ્ણં કિલ્બટો ભવતિ સર્વથા. ૧૬
- કિલ્બટોપિ ચેદ્ ભજેત્કૃષ્ણં લોકો નશ્યતિ સર્વથા,
જ્ઞાનાભાવે પુષ્ટિમાર્ગીં તિષ્ઠેત્પૂજેત્સવાદિષુ. ૧૭
- મર્યાદાસ્થસ્તુ ગંગાયાં શ્રીભાગવતતત્પર.
અનુગ્રહઃ પુષ્ટિમાર્ગે નિયામક ઇતિ સ્થિતિ ૧૮
- ઉમયોસ્તુ કમલૈર્વ પૂર્વોક્તૈર્વ દ્વિષ્યતિ;

ज्ञानाधिके। अकितभार्गं एव तस्मान्निर्दिष्टः	१६
अकृत्यभावे तु तीरस्थो यथा कुटे स्वकर्मभिः	
अन्यथा भावमापन्नस्तस्मात्स्थानाच्च नश्यति.	२०
एवं स्वशास्त्रसर्वस्वं भया गुप्तं निर्दिष्टम् ,	
एतद् पुष्पा विमुच्येत पुष्प सर्वं स शयात्.	२१
इति श्रीमद्वैद्यनाथार्य विरचित श्री सिद्धान्तमुक्तावली समाप्तम्.	

अथ श्रीपुष्टिप्रवादभर्यादाभेद ग्रन्थ.

पुष्टिप्रवादभर्यादा विशेषेषु पृथक् पृथक्;	
एवमेव क्रियाभेदेः प्रवादेषु द्वेन च.	
वक्ष्यामि सर्वसंदेहा न अविध्यति यच्छ्रुतेः	
अकितभार्गस्य कथनात्पुष्टिरस्तीति निश्चयः	२
द्वौ भूतसर्गावित्युक्ते. प्रवादोऽपि व्यवस्थितः	
वेदस्य विद्यमानत्वान्भर्यादापि व्यवस्थिता.	३
कश्चिदेव हि अकृतो हि यो भवकृतं प्रतीरणात् ,	
सर्वत्रोत्कर्षकथनात् पुष्टिरस्तीति निश्चयः	४
न स्रवोतः प्रवाहाद्धि बिन्नो वेदाच्च लेहत.	
यदा यस्येति वयनान्नाहं वेदैरितीरणात्.	५
भार्गोक्तत्वेऽपि वेदं यो तनु अकृत्याममो मतो;	
न तद्युक्तं सूत्रतो हि बिन्नो युक्त्या हि वैदिकः	६
एवमेव कृतीना च बिन्नत्व नित्यता श्रुतेः	
यथा तद्वत् पुष्टिभार्गे द्वयोरपि निषेधतः	७

- પ્રમાણુભેદાદ્ભિન્નો હિ પુષ્ટિમાર્ગો નિરૂપિત.
સગભેદં પ્રવક્ષ્યામિ સ્વરૂપાંગક્રિયાયુતમ. ૮
- મૃગામાત્રેણ મનયા પ્રવાહં સુષ્ટવાન્હરિ.
વચસા વેદમાર્ગં હિ પુષ્ટિં કાયેન નિશ્ચય. ૯
- મૂલેન્મદ્યાત ક્લં લોકે વેદોકતં વૈદિકેપિ ચ,
કાયેન તુ ક્લં પુષ્ટા ભિન્નેન્મદ્યાતોપિ નૈકતા. ૧૦
- તાનહં દ્વિષતા વાક્યાજિહ્વન્ના જીવા પ્રવાહિણુ
અત એવેતસૌ ભિન્નો સ તૌ મોક્ષપ્રવેશત ૧૧
- તસ્માન્નજીવા પુષ્ટિમાર્ગે ભિન્ના એવ ન સંશય;
ભગવદ્રૂપસેવાર્થ તત્સુષ્ટિર્નાન્યથા ભવેત. ૧૨
- સ્વરૂપેણાવતારેણ લિંગેન ચ ગુણેન ચ;
તારતમ્ય ન સ્વરૂપે દેહે વા તત્ક્રિયાસુ ચ, ૧૩
- તથાપિ યાવતા કર્મ તાવત્તસ્ય કરોતિ હિ;
તે હિ દ્વિધા શુદ્ધમિશ્ર ભેદાન્મિશ્રામિધા પુનઃ ૧૪
- પ્રવહાદ્દિવિભેદન ભગવ કાર્યં ત્રિદયે;
પુષ્ટયા ત્રિમિશ્રા સર્વજ્ઞા પ્રવાહણુ ક્રિયારના. ૧૫
- મર્યાદયા ગુણજ્ઞાસ્તે શુદ્ધં પ્રેમજ્ઞાતિ દુર્નિમા.
એવં સર્ગસ્તુ તેષાં હિ ક્લં ત્વત્ર નિરૂપયતે, ૧૬
- ભગવાનેવ હિ ક્લં સ યથાવિભવેદ્ ભુવિ;
શુભસ્વરૂપભેદેન તથા તેષાં ક્લં ભવેત. ૧૭
- આસકતૌ ભગવાનેવ શાપ દાપયતિ કવચિત,
અહ કારેડયવા લોકે તન્માર્ગં સ્થાપનાય હિ. ૧૮

न ते पाषांडां यांति न च दोगाद्युपद्रवाः	
महानुभावा प्रायेषु शास्त्रं शुद्धत्वहेतवे,	१६
भगवत्तारतम्येन तारतम्यं भजन्ति हि;	
वैदिकत्वं द्वाविकत्वं कापट्यान्तेषु नान्यथा,	२०
वेष्णुवत्त्व हि सहजं ततोऽन्यत्र विपर्यय	
संमधिगस्तु ये ज्ञवाः प्रवादस्थानाया परे	२१
अर्थक्षीणशण्डवाभ्यास्ते ते सर्वे सर्ववर्त्मसु,	
क्षणात्सर्वत्वमायाति रुचिस्तेषां न कुत्रचिन्.	२२
तेषां क्रियानुसारेषु सर्वत्र सकल इक्ष्मन्,	
प्रवादस्थानप्रवक्ष्यामि स्तत्रपागक्रियायुतान्.	२३
ज्ञास्ते ह्यासुरा सर्वे प्रवृत्तिं येन वर्णिता.	
ते च द्विधा प्रकीर्त्यन्ते ह्यशङ्कर्विलेखत	२४
दुर्ज्ञास्ते भगवत्प्रोक्ता ह्यज्ञास्ताननु ये पुनः	
प्रवाहेऽपि समागत्य पुष्टिस्थस्तेन युज्यते.	२५
सोऽपि तैस्तत्कुले जातः कर्मज्ञा जयते यत	
धृति श्रीमद्ब्रह्माचार्यं विरचित पुष्टिप्रवादभर्यादालेख सभासम्.	

अथ श्रीसिद्धान्त रत्नस्य ग्रन्थ.

श्रावणस्यामत्रे पक्षे ओकादश्या महाविशि;	
साक्ष इभगवता प्रोक्तं तदक्षरश्रु उच्यते.	१
अक्षसंभंघकरणात्सर्वेषां देह ज्ञायाः	
सर्वदोषनिवृत्तिर्हि दोषाः पञ्चविधा स्मृताः	२

सहस्र देशकालोत्था लोकवेदानिर्दिष्टाः
 स यो गण स्पर्शेनैव न भन्तव्याः कथं च न. ३
 अन्यथा सर्वं दोषाणां न निवृत्तिः कथं च न;
 असमर्पितवस्तुना तस्माद्वर्जनमाचरेत्. ४
 निवेदिषि समर्थैव सर्वं कुर्यादिति स्थिति
 न भव देवदेवस्य साभिस्तुतं समर्पणम्. ५
 तस्मादाहो सर्वकार्ये सर्ववस्तु समर्पणम्;
 इनापहावचनं तथा यः सकलं हरे.
 न आह्वयमिति वाक्यं हि भिन्न मार्गपरं मतम्;
 सेवकानां यथा लोके व्यवहारः प्रसिद्धयति. ७
 तथा कार्यं समर्थैव सर्वेषां प्रकृता ततः
 गंगात्वं सर्वदोषाणां गुणदोषादिवर्धना.
 गंगात्वेन निरूप्या स्यात्तद्वदपि यैव हि. ८
 इति श्रीमद्वल्लभाचार्य विरचितं श्री सिद्धान्तारहस्यं संपूर्णम्.

अथ श्री नवरत्नस्तोत्रम्.

चिताः कपि न कार्या निवेदितात्मभिः कदापीति;
 भगवानपि पुष्टिस्थो न करिष्यति लोकिर्हीनो गतिम्. १
 निवेदनं तु स्मर्तव्यं सर्वथा तादृशैर्जनैः
 रुचे श्वरश्च सर्वात्मा निष्कम्भातः करिष्यति. २
 सर्वेषां प्रबुद्धांशो न प्रत्येकमिति स्थातः
 अतोऽन्यविनियोगेऽपि चिताः का स्वस्य सोऽपि चित्. ३

અજ્ઞાનાદ્યથવા જ્ઞાનાત્કૃતમાત્મનિવેદનમ્ ;
 યૈઃ કૃષ્ણસ્યાત્ કૃતપ્રાણૈસ્તેષાં કા પન્દિતેવના ૪
 તથા નિવેદને ચિંતા ત્યાજ્યા શ્રીપુરુષોત્તમે;
 વિનિયોગેપિ સા ત્યાજ્યા સમર્થો હિ હરિઃ સ્વતઃ ૫
 લોકે સ્વાસ્થ્યં તથા વેદે હરિસ્તુ ન ક્કરિષ્યતિ;
 પુષ્ટિમાર્ગસ્થિતો યસ્માત્ સાક્ષિભ્યો ભવતાઽપિલા. ૬
 સેવાકૃતિર્નુશોભતા ણાધનં વા હરીન્કથા;
 અતામેવાપરં ચિત્તં વિધાય સ્થાયતાં મુખમ્. ૭
 ચિત્તોદ્દેગં વિધાયાર્પિ હરિર્ચિદ્ધત્કાર્ણ્યતિ;
 તથૈવ તસ્ય લાભેતિ મત્વા ચિંતાં કૃતં ત્યજેત્ ૮
 તસ્માત્સર્વાત્મના નિત્યં શ્રીકૃષ્ણઃ શરણં મમ,
 વહ્નિભિરેવં સતતં કથેયમિત્યેવ મે મતિઃ ૯
 ઈતિ શ્રીમદ્ભગવાદ્યાયં ત્રિચિત્તં નવરત્નસ્તોત્રં સંપૂર્ણમ્

અથ અંતઃકરણપ્રભોધ ગ્રન્થ.

અન્તઃકરણ મદ્રાકયં સાવધાન તથા શૃણુ,
 કૃષ્ણાત્ પરં નાસ્તિ દેવં વસ્તુનો દોષવર્જિતમ્. ૧
 ચાંડાલી ચેદ્ રાજપત્નિ ભ્રાતા, સજ્ઞા ચ માન્વીતા.
 કહાચિદપમાનેઽપિ મૂઢવ. કા ક્ષતિર્ભવેત્. ૨
 સમર્પણાદકં પૂર્વમુત્તમઃ કિં સદા સ્થિતઃ
 કા મમાધમતા ભાભા પશ્ચાત્તપો યતો ભવેત્ ૩

સત્યસંકલ્પતો વિષ્ણુર્નાન્યથા તુ કરિષ્યતિ,
 આશેવ કાર્યા સતતં સ્વામિત્રોહાડન્યથા ભવેત્ ૪
 સેવકસ્ય તુ ધર્મોયં સ્વામી સ્વસ્ય કરિષ્યતિ.
 આશા પૂર્વે તુ યા ભક્તા ગંગાસાગરસંગમે. ૫
 યાપિ પશ્ચાન્મધુવને ન કૃતં તદ્ દ્વયં મયા,
 દેહદેશપરિત્યાગસ્તૃતીયો લોકગોચર ૧
 પશ્ચાત્તાપ કથં તત્ર સેવકેડહં ન આન્યથા;
 લૌકિકપ્રભુવત્કૃષ્ણો ન દ્રષ્ટવ્ય કદાચન. ૭
 સર્વં સમર્પિત ભક્ત્યા કૃતાર્થોઽસિ સુખીભવ,
 પ્રાઠાડપિ હુહિતા યદ્રત્ હાત્ર પ્રેષ્યતે વરે. ૮
 તથા દેહે ન કર્તવ્ય વસ્તુષ્યતિ નાન્યથા,
 લોકવચ્યત્સ્થિતિર્મે સ્વાત્કિસ્વાદિતિ વિચાર્ય. ૬
 અશક્યે હરિરેવાસ્તિ મોહ માગા કથંચન,
 ધૃતિ શ્રાકૃષ્ણહાસસ્ય વદન્નમસ્ય હિત વચ. ૧૦
 ચિત્તં પ્રતિ યદાકલ્પ્યં ભક્તો નિશ્ચિત્તઃ પ્રજેત,
 ઇતિ શ્રીમદ્ભક્તભાગ્યાર્થ વિરચિતં “અતઃકરણપ્રમોદ”

અન્ય સમાપ્ત

અથ શ્રી વિવે ધૈયાશ્રય અન્ય.

વિવેકધૈર્યે સતતં રક્ષણીયે તથાશ્રય
 વિવકસ્તુ હરિ સર્વે નિઃશ્ચેત. કરિષ્યતિ. ૧
 પ્રાર્થિતે વા તતઃ કિ સ્વાત્સ્વામ્યભિપ્રાયસંશયાત્,

सर्वत्र तस्य सर्वं हि सर्वसामर्थ्यमेव च	२
अभिमानश्च संतान्तरं स्वाम्यधिनत्व भावनत्,	
विशेषप्रत्येकज्ञा स्थाई अन्तःकृष्णोत्तरं	३
तदा विशेषगत्यादि बाह्य भिन्नं तु वैदिकात्,	
आपङ्गत्यादिकार्येषु हठस्त्याज्यश्च सर्वथा.	४
अनाग्रहश्च सर्वत्र धर्माधिर्माश्रयश्च,	
विवेकादयं समाभ्यातो धैर्यं तु विनिर्द्ध्यते.	५
त्रिहुःप्रसङ्गं धैर्यमाश्रुतेः सर्वतः सदा,	
तद्वत् तद्वत् बाह्यं अङ्गत् गोपमर्थवत्	६
प्रतिकारे यद्वत् तद्वत् सिद्धप्रत्येक्षाग्रहो भवेत्,	
आर्यादीनां तथैव सन्त्याकर्म सत्	७
स्वयमिन्द्रिय कार्याणि कायवाङ्मनसा त्यजेत्,	
अशुद्धेषुपि हर्षोऽयं स्वस्यान्नामर्थ्यं भाग्यं	८
अशक्ये हरिरेवास्मि सर्वमाश्रयते भवेत्,	
अतस्तत्सङ्गमत्रोक्तमाश्रये तां विद्ध्यते.	९
अद्विडे पारलोके च सर्वथ शरणं हरिः	
दुःप्रहानो तथा पापे लये कामाद्यपूज्ये	
भक्तद्रोहे भक्त्यभावे वा तैश्चातिक्रमे कृते,	
अशक्ये वा सुशक्ये वा सर्वथा शरण्यं हरिः	११
अहङ्कारकृते चैव पोष्यपोषणरक्षणे,	
पोष्यातिक्रमे चैव तथान्तर्वाक्यतिक्रमे.	१२
अद्वैतिक्रमः सिद्धौ सर्वार्थे शरण्यं हरिः	

- એવં ચિત્તે સદા જાન્યં વાચા ચ પરિકીર્તયેત્. ૧૩
 જન્યસ્ય જનનં તત્ર સ્વતો ગમનમેવ ચ,
 પ્રાર્થનાઠાર્યમાત્રેડપિ તતોડન્યત્ર વિવર્જયેત્. ૧૪
 અભિધાતો ન કર્તવ્ય સર્વથા જાપકસ્તુ સઃ
 પ્રજ્ઞાસ્ય ચાતકૌ જાન્યૌ પ્રાપ્ત સેવેત નિર્મમ. ૧૫
 યથાકથ ચિત્કાર્યાણિ કુર્યાદુચ્યાવચાન્યપિ,
 કિં વા પ્રોકતેન જહુના શશ્વત્ જાવયેદ્દરિમ્. ૧૬
 એવમાશ્રયણ પ્રોકતં સર્વેષા સર્વદા હિતમ્,
 કલા ભક્ત્યાદિમાગી હિ દુઃસાધ્યા ઇતિ મે મતિઃ ૧૭
 ॥ ઇતિ શ્રીમદ્ભગવાચાચં વિગ્રહત “ વિવેક
 ધેર્માશ્રય ” અન્ય સમાપ્તમ્ ॥

અથ શ્રી કૃષ્ણાશ્રયઃ

- સર્વમાર્ગેષુ નષ્ટેષુ કલૌ ચ ખલધર્મિણિ
 પાપંડમચુરે લોકે કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ. ૧
 મ્લેચ્છાકાંતેષુ દેશેષુ પાપેકનિહયેષુ ચ
 સત્પીડાબ્યથ લોકેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ. ૨
 ગંગાદિતીર્થે વયેષુ કુષ્ટદેવાવૃતેષ્વિકૃ
 તિશોકતાપિદૈવેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ. ૩
 અકંઠારવિમૂઢેષુ સત્સુ પાપાનુવર્તિષુ
 લાભપૂર્ણર્થયત્નેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ, ૪
 અપરિજ્ઞાનનષ્ટેષુ મત્તેવચતયોગિષુ

તિરોહિતાર્થદેવેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ,	૫
નાનાવાહવિનષ્ટેષુ સર્વકર્મવનાહિષુ	
પાપહેકમયત્નેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ,	૬
અભમિલાહિદોષાણાં નાશકોડનુભવે સ્થિત	
જાપિતાખિલમાહાત્મ્ય કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ.	૭
પ્રાકૃતા. સકલા દેવા ગણિતાનંદકં પ્રહત,	
પૂર્ણાનંદો હરિસ્તસ્માદકૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ.	૮
વિવેકધૈર્યભક્ત્યાહિરહિતસ્ય વિશેષતઃ	
પાપાસકતસ્ય દીનસ્ય કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ.	૯
સર્વ સામર્થ્યસહિત સર્વત્રૈવાખિલાર્થકૃત;	
શરણસ્યસમુદ્ધારં કૃષ્ણં વિજ્ઞાપયામ્યહમ્.	૧૦
કૃષ્ણાશ્રયમિદં સ્તોત્રં ચ; પઠેતકૃષ્ણસન્નિધૌ,	
તસ્યાશ્રયો ભવેતકૃષ્ણ ઇતિ શ્રીવલ્લભોપ્રવીત્.	૧૧
। ઇતિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યં ત્રિરચિતં શ્રોકૃષ્ણાશ્રય સ્તોત્રં સપૂર્ણમ્ ।	

અથ ચતુઃ સ્તોત્રી.

સર્વદા સર્વભાવેન ભજનીયો વ્રજાધિપઃ	
સ્વસ્થાયમેવ ધર્મો હિ નાન્યઃ ક્વાપિ કદાચન	॥ ૧ ॥
એવં સદા સમ કર્તવ્યં સ્વયમેવ કરિષ્યતિ	
પ્રભુઃ સર્વસમથો હિ તતો નિશ્ચિન્તતા વજ્રેત	॥ ૨ ॥
યદિ શ્રી ગોકુલાધીશો ધૃતઃ સર્વાત્મના હૃદિ	
તતઃ કિમવરં બ્રુહિ લૌકિકેવં હિકેરયિ.	॥ ૩ ॥

અતઃ સર્વાત્મના શશ્વદ્ગોકુલેશ્વર પાદયોઃ
સ્મરણં ભજનં ચાપિ ન ત્યાજ્યમિતિ મે મતિઃ ॥ ૪ ॥
॥ ઇતિશ્રીમદ્વલ્લભાચાર્ય વિરચિતા અતુલ્લોકી સંપૂર્ણમ્ ॥

અથ ભક્તિવર્દિની ગ્રન્થ.

યથા ભક્તિ પ્રવૃદ્ધા સ્થાત તથોપાયો નિરૂપ્યતે;
બીજભાવે દૃઢે તુ સ્થાત ત્યાગાચ્છૂવણકીર્તનાત ૧
બીજદાદય પ્રકાશસ્તુ ગૃહે સ્થિત્વા સ્વધમ ત
અવ્યાવૃત્તો ભજેતુમ્બુ પૂજ્યા શ્રવણાદિમિ ૨
વ્યાવૃત્તોપિ હરૈ ચિત્તં શ્રવણૈૌ યતેતસક્રં;
તતઃ પ્રેમ તથા સક્તિર્વ્યસનં ચ યકા ભવેત,
બીજં તદુચ્યતે શાસ્ત્રે દૃઢં યન્નાપિ નશ્યતિ,
સ્નેહાદ્રાગવિનાશ સ્થાદાસકલ્યા સ્થાદ્ ગૃહાદિચિ ૪
ગૃહસ્થાના બાધકત્વમનાત્મત્વં ચ ભાસતે,
યદા સ્થાદ્ વ્યસનં કૃષ્ણે કૃતાથંઃ સ્થાત્તદૈવ હિ ૫
તાદૃશસ્થાપિ સતતં ગૃહસ્થાનં વિનાશકમ્;
ત્યાગં કૃત્વા યતેધસ્તુ તદર્થાર્યૈકમાનસ ૬
લભતે સુદ્રઢા ભક્તિં સર્વતોડ્યધીકાં પરાન્;
ત્યાગે બાધકભૂયસ્ત્વં દુઃસંસર્ગાત્તથાન્નત ૭
જાતઃ સ્થેયં હરિસ્થાને તદીયૈ. સહ તત્પરૈ.
અક્ષરે વિમુક્તર્થે વા યથા ચિત્તં ન દુઃચિત્તિ. ૮

સેવાયાં વા કથાયાં વા યસ્યાસક્રિતદ્રઢા ભવેત,
 યાવજજીવં તસ્ય નાશો ન કવાપીતિમતિર્મમ. ૬
 આધસંભાવનાયાન્તુ નૈકાન્તે વાસ ઇષ્યતે;
 હરિસ્તુ સર્વતો રક્ષાં કરિષ્યતિ ન સશય ૧૦
 ઇત્યેવં ભગવન્ઞાસં ગુહતત્વં નિરૂપિતમ,
 ય એતસમધીયીત તસ્યાપિ સ્વાદ્દ્રઢા રતિ ૧૧
 ઇતિ શ્રીમદ્ભક્તભાગ્યાર્થ વિરચિત ભક્તિવર્દિની ગ્રન્થ સમાપ્તમ.

અથ જલભેદઃ ગ્રન્થ.

નમસ્કૃત્ય હરિં વક્ષ્યે તદ્દુગુણાં વિશેષકન,
 ભાવાન વિશતિધા, મિન્નાન્ સર્વં સદેહ વારકાન. ૧
 ગુણભેદાસ્તુ તાવતો યાવતો હિ જગ્ને મતાઃ
 ગાયકા કૂપસ કાશા ગધર્વા ઇતિ વિદ્યુતા ૨
 કૂપભેદાસ્તુ યાવતસ્તાવંતસ્તપિ સમતા
 કુદ્યા. પૌનાશ્વિકાઃ પ્રોકતા પારપર્યયુતા ભુવિ. ૩
 ક્ષેત્રપ્રવિષ્ટસ્તે ચ પિ સંસારોત્પતિહેનવ
 વેશ્યાદિસહિતા મત્તા ગાયકા ગત સસિતા. ૪
 જલાર્થમેવ ગર્ગસ્તુ ગીયાગાનોપજીવિન.
 હૃદાસ્તુ પડિત મૌકિના ભગવન્ઞાસતપરા. ૫
 સદેહવારકાસ્તત્ર સૂદા ગભીરમાનસા
 સ્વર કમલસપૂર્ણા પ્રેમ યુક્તાસ્તથા બુધા. ૬
 અદ્યપશ્યતા પ્રેમયુક્તા વેશતાઃ પરિકીર્તિતાઃ

કર્મશુદ્ધા પદ્મલ્લાન તથાદપશ્રુતિભક્તયઃ	૭
યોગધ્યાનાદિસંયુક્તા ગુણા વધ્યા પ્રકીર્તિતા	
તપોજ્ઞાનાદિભાવેન સ્નેહભસ્તુ પ્રકીર્તિતા	૮
અદૌકિકેન જ્ઞાનેન ચેતુ પ્રોક્તા હરેશુભા	
કાદાચિત્કા શબ્દમન્યા પતત શબ્દા પ્રકીર્તિતા	૯
દેવાદ્યુપાસનોદ્ભૂતાઃ પૃથ્વા ભુમેરિવોદ્ભતા	
સાધનાદિપ્રકારેણ નવધા ભક્તભાગૈત	૧૦
પ્રેમપૂર્ત્યા સ્કુરદ્વર્મા સ્યંદમાના પ્રકીર્તિતાઃ	
યાદયાસ્તાદયા પ્રોક્તા વૃદ્ધિક્ષય વિવર્ણતા	૧૧
સ્થાવરાસ્તે સમાખ્યાતા મર્યાદૈકપ્રતિષ્ઠિતા	
અનેકજન્મસંસિદ્ધા જન્મપ્રભૃતિ સર્વદા,	૧૨
સંગાદિગુણદોષાભ્યાં વૃદ્ધિક્ષયયુતા ભુવિ,	
નિરતરોદ્ગમયુતા નર્થસ્તે પરિકીર્તિતા	૧૩
એતાદયા સ્વતંત્રાચેતિસંધવ પરિકીર્તિતા	
પૂર્ણા ભગવદીયા ચે શેષઞ્ચાસાન્નિમાદતા	૧૪
જડનારહ મૈત્રાધાસ્તે સમુદ્રાઃ પ્રકીર્તિતા	
લોકવેદગુણૈર્મિશ્રભાવેનૈકે હરેશુભાન.	૧૫
વર્ણયન્તિ સમુદ્રાસ્તે ક્ષારાધા. પદ્ પ્રકીર્તિતા	
ગુણાતીતતયા શુદ્ધાન્ સન્નિહાનન્દ રૂપણઃ	૧૬
સર્વાનેવ ગુણાન્ વિષ્ણુર્વર્ણયન્તિ વિચક્ષણા	
તેઽમુતોદાઃ સમાખ્યાતાસ્તદ્રાકપાનં સદ્દર્શભમ	૧૭
તાદશાના કવચિદ્રાકયં દૂતાનામિવ વર્ણિતમ,	

અભામિલા કર્ણુનવત્ ખિન્દુપાનં પ્રકીર્તિતમ્	૧૮
રાગાજ્ઞાનાદિ ભાવાના સર્વથા નાશનં યદા,	
તદા લેહનમિત્યુક્તં સ્વનન્દોઢ્ઠ મમકારણમ્	૧૯
ઉદ્ધૃતોદકવત્સવે પતિતોદકવત્તથા,	
ઉક્તાતિરિક્તવાક્યાની ક્લેષં આપિ તથા તત	૨૦
ઘતિ જીવેન્દ્રિયગતા નાનાભાવ ગતાભુવિ,	
રૂપતઃ ક્લેષતઃ ચૈવ શુભા વિષ્ણોર્નિરૂપિતા	૨૧
॥ ઇતિ શ્રીમદ્ભક્તિભાષ્યાર્થ વિરચિત જલસેકગ્રન્થ સમાપ્તમ્ ॥	

॥ અથ પંચપદ્યાનિ ॥

શ્રીકૃષ્ણરસવિક્ષિપ્તમાનસા રતિવર્જિતાઃ	
અનિવૃત્તા લોકવેદે તે મુખ્યા શ્રવણોત્સુકાઃ	૧
નિ સંદિગ્ધં કૃષ્ણતત્ત્વં સર્વભાવેન યે વિદુઃ	
તે ત્વાવેશાત્ત વિકલા નિરોધાદ્રા ન આન્યયાઃ	૨
વિકલિલ્પનમનસો યે તુ ભગવત્સ્મૃતિ વિહ્વલા	
અથૈકનિષ્ઠાસ્તે આપિ મધ્યમા શ્રવણોત્સુકા	૩
પૂર્ણભાવેન પૂર્ણાથો કદાચિન્ન તુ સર્વદા	
અન્યાસકતાસ્તુ યે કેચિદ્ભમા પરિકીર્તિતા	૪
અનન્યમનસો મત્યા ઉત્તમા. શ્રવણુદિપુ	
દેશકાલ દ્રવ્ય કર્તુ મંત્રકર્મ પ્રકારતઃ	૫
॥ ઇતિ શ્રીમદ્ભક્તિભાષ્યાર્થ વિરચીતં પંચપદ્યાનિ સમાપ્તમ્ ॥	

अथ श्री संन्यासनिर्णय ग्रन्थ.

- पश्चात्तापनिवृत्त्यर्थं परित्यागो विचार्यते,
 स भागद्वितीये प्रोक्तो भक्तौ ज्ञाने विशेषतः १
 कर्मभार्गं न कर्तव्यं सुतरां कलिकालत
 अत आदौ भक्तिभार्गे कर्तव्यत्वाद्व्याख्या. २
 अवस्थादि प्रवृत्त्यर्थं कर्तव्यं त्वेन नेष्यते,
 सहायसंगसाध्यत्वात् साधनानां च रक्षणत्वात्. ३
 अभिमानान्नि योगाच्च तद्धर्मैश्च विरोधतः
 गृहादेर्भाषकत्वेन साधनार्थं तथा यद्वि, ४
 अत्रैवपि तादृशैरेव स गौ भवति नान्यथा;
 स्वयं च विषय कान्तपापडी स्यात् तालत ५
 विषयाकातदेहानां नावेश सर्वथा हरे
 अतोऽत्र साधने भक्तौ नैव त्याग सुभाषकः ६
 विरहानुभवार्थं तु परित्यागः प्रशस्यते,
 स्वीयमपि निवृत्त्यर्थं वेषः सोऽत्रं न चान्यथा. ७
 दैहिन्यो गोपिकाः प्रोक्ता गुरव साधनं च तत्,
 भावो भावनया सिद्ध साधनं नान्यत्पिने. ८
 विकृतत्वं तथाऽस्वास्थ्यं प्रकृतिं प्राकृतं न हि,
 ज्ञानं शुष्कं च तस्यैव वर्तमानस्य आधका ९
 सत्यलोके स्थितिराज्ञात्संन्यासेन विशेषितात्
 भावना साधनं यत्र कृतं चापि तथा भवेत्. १०
 तादृशाः सत्यलोकादौ तिष्ठत्येव न संशयः.

- अहिंसेत्यप्रकटं स्वात्मा वन्दित्रप्रविशेद्यदि. ११
- तद्वैव सकलो अन्यो नाशमेति न नान्यथा,
शुश्रुस्तु सगरादित्याज्जगन्नाथं भवन्ति हि १२
- अगवान् क्लृप्त्वात्मात्रात् अधिकं हृष्यते;
स्वास्थ्यवाक्यं न कर्तव्यं दुःखान् विरुध्यते. १३
- दुर्बलोऽयं परित्यागप्रेम्णा सिद्ध्यति नान्यथा,
ज्ञानमार्गे तु संन्यासो द्विविधोऽपि विचारितः १४
- ज्ञानार्थमुत्तरं यं सिद्धिर्नमश्ते परम्,
ज्ञानं यं साधनापेक्षं यज्ञादिश्रवणान्मतम् १५
- अतः कौतुहलं संन्यासं पश्चत्तापाय नान्यथा;
पापदित्वात्तत्त्वापि तत्तन्मात्रेण न संन्यसेत् १६
- सुतरा क्विदोषाणां प्रवृत्त्यादिति स्थितम्
अस्ति मार्गेऽपि चेद्देवस्तदा किं कार्यमुच्यते. १७
- अतारको न नाशः स्यात्तदृष्टान्स्याप्यभावतः,
स्वास्थ्यं हेतोः परित्यागाद्वाचं केनास्य संभवेत्. १८
- हरिरत्र न शक्नोति कर्तुं आर्घां कुतोपरं,
अन्यथा मार्गे मत्तान्नसन्त्यं पुपुषु कवयित् १९
- ज्ञानिनामपि वाक्येन न अस्ति भोक्तृत्वमिति,
आत्मप्रदं प्रियश्चापि किमर्थं भोक्तृत्वमिति, २०
- तस्मादुक्तं प्रकारेण परित्यागे विधीयताम्;
अन्यथा भ्रमने स्वार्थादिति मे निश्चिता मतिः २१

ઇતિ કૃષ્ણ પ્રસાદેન વહ્નિભેન વિનિશ્ચિતમ્,
 સંન્યાસવરણ ભક્તાવન્યથા પતિતો ભવેત્. ૨૨
 ઇતિ શ્રીમદ્ભક્તિભાષ્યાર્થ ચિરચિન્ન સંન્યાસનિશ્ચય સમાપ્તમ્

અથ નિરોધલક્ષણ ગ્રંથ.

યત્ય દુઃખં યથોદાયા નન્દાદીના ચ ગોકુલે;
 ગોપિકાનાં તુ યદ્ દુઃખ તદ્ દુઃખં સ્યાન્મમ કવચિત્. ૧
 ગોકુલે ગોપિકાનાં ચ સર્વેષા વ્રજવાસિનામ્,
 યત્સુખં સમભુત્તન્મે ભગવાન્ કિં વિધાસ્યતિ. ૨
 ઉદ્ભવાગમને જાત ઉત્સવ સુમહાન્યથા,
 ધૃન્દાવને ગોકુલે વા તથા મે મનસિ કવચિત્. ૩
 મહતાં કૃપયા યાવત્ ભગવાન્ હયચિમ્બતિ;
 તાવદાનન્દ સન્દોહ કિર્ત્યમાન સુખાય હિ, ૪
 મહતા કૃપયા યદ્વત્ કીર્તનં મુખદં સદા,
 ન તથા લૌકિકાનાં તુ સ્નિગ્ધ લોજન રૂક્ષવત્ ૫
 શુણ્ણગાને સુખાવાસિર્ગોવિન્દસ્ય પ્રભયતે;
 યથા તથા શુકાદિનાં નૈવાત્મનિ કુતો ન્યતઃ ૬
 કિલ્લસ્યમાનાન્ જનાન્ દૃષ્ટ્વા કૃપાયુકતો યદા ભવેત્;
 તદા સર્વ સદાનન્દંહૃદિસ્ય નિર્ગત બહિઃ ૭
 સર્વાનદમયસ્યાપિ કૃપાનન્દ સુહૃદ્ભા.
 હૃદયગતઃ સ્વશુણ્ણાન્ સ્તૃપ્ત્વા પૃષ્ઠે પ્લાવયતે જનાન્. ૮

तस्मात् सर्वं परित्यज्य निश्चैः सर्वदा शुद्धाः	
सदाबन्ध परैर्गेया सन्नियहान्दता ततः	६
अहं निश्चो दैधेन निरोधपदवीं गत.	
निश्चानां तु दैधाय निरोधं वर्ज्यामि ते.	१०
हरिषा ये विनिर्मुक्ततास्ते भग्ना भवसागरे;	
ये निश्चदास्त एवात्र मोहमायात्वहर्निशम्.	११
संसारवेश दुष्टानाम् धद्रियाणां हिताय वै;	
कृष्णस्य सर्वं वस्तुनि लुप्तं धृष्टस्य योजयेत्,	१२
शुद्धैवाविष्टयित्तानां सर्वदा सुरैरिषु	
संसारविरहकलेशो न स्यातां हरिवत्सुभम् .	१३
तदा भवेद् दयालुत्वम् अन्यथा कुरता मता.	
आधशंकापि नास्त्यत्र तदध्यासोपि सिद्धयति.	१४
लग्नवद्धमं सामर्थ्याद्विशगो विषये स्थिरः	
शुद्धैर्दरेः सुप्ररूपार्थान्न दुःखं भाति कर्द्धित् .	१५
एवं ज्ञात्वा ज्ञानमार्गादुत्कर्षो शुद्धवर्जने;	
अमत्सरैरलुप्यैश्च वर्जनीया सदा शुद्धा.	१६
हरिभूतिः सदा ध्येया संहृष्टाहपि तत्र हि,	
दर्शनं स्पर्शनं स्पर्ष्टं तथा कृतिगति सदा,	१७
श्रवणं कीर्तनं स्पर्ष्टं पुत्रे कृष्ण प्रिये रति	
पायोर्महांशत्यगेन शेषभाजं तनो नयेत्,	१८
यस्य वा लग्नवत् कार्यं यदा स्पर्ष्टं न दृश्यते;	
तदा विनिर्मुक्तस्तस्य कर्तव्यं प्रति निश्चया	१९

નાતં પરતરો મત્રો નાત પરતર સ્તવ

નાત પરતરા વિદ્યા તાર્થિ નાત પરતપન્મ. ૨૦

ઇતિ શ્રીમદ્ભગવાત્પ્રાચાર્ય વિરચિતં નિરોધ લક્ષણ ગ્રન્થ સમાપ્તમ્.

અથ સેવાફલ ગ્રન્થ.

યાદશી સેવના પ્રાકૃતા તત્ત્વિદ્યા ક્ષણમુચ્યતે,
અલૌકિકિત્ય દાને હિ યાદ્ય સિદ્ધયે મનોરથ. ૧

દ્વલં વા હ્યધિકારો વા ન કાલોત્ર નિયામક
ઉદ્દેગ પ્રતિબન્ધો વા ભોગો વા સ્વ ત્તુ બાધક, ૨

અકત્ત વ્ય ભગવત સવથા ચેદ્ગતિર્ન હિ,
યથા વા તત્ત્વનિધાન વિવેક સ વન મતમ્. ૩

બાધકાનાં પરિત્યાગો ભોગેડાયેક તથા પરમ
નિષ્પ્રત્યુક્તં મહાન્ભોગ પ્રથમે વિગતે સદા. ૪

સર્વેને દેવો ધાનક સ્વાદ બસાદેતૈ સદા મતૈઃ
દ્વિતીયે સર્વથા ચિન્ત્ય ત્યાજ્યા સસાર નિશ્ચયાત્, ૫

નન્નાદે દત્તૌ નાસ્તિ તૃતીયે બાધક ગૃહમ્,
અવશ્યેય સદા ભાવ્યા સર્વમન્યમ્મનો જ્ઞમ ૬

તદ્વિચારયિ તત્કાર્ય પુષ્ટૌ નૈવ વિવ્રંભયેત્,
શુભ્રે ભેડપિ દ્રષ્ટવ્યમેતદેવતિ મે મતિ ૭

કુસ્મદિશ્વર વા કાચિદુત્પદેત સ વૈ જ્ઞમ
ઇતિ શ્રીમદ્ભગવાત્પ્રાચાર્ય વિરચિતં મ્મ મમાપ્તમ્.

શ્રી ગોપાળીત પ્રારંભ.

લલિતવૃત્તમ,

જયતિ તેડધિક, જન્મના વ્રજઃ શ્રયત ઇન્દિરા શશ્વદન હિ,
 દયિત । દશ્યતાં દિક્ષુ તાવકાસ્તવયિ ધૃતાસવસ્તવા વિચિન્વતે. ૧
 શરદુદાથયે સ ધુમ્મતસત્સરસિજેદરશ્રીમુખા દશા,
 સુરતનાથ । તે શુદ્ધહાસિકા વરદ નિદનતો નેહુ કિં વધ ? ૨
 વિપજલાખ્યયાદ્રયાલરાક્ષસાદર્પમારુતાદ્વૈદ્યુતાનલાત્ ;
 વૃષભયાત્મજાદિશ્વિતોભયાદવભ । તે વધ રક્ષિતા મુહુ ૩
 ન ખલુ ગોપિકાનન્દનો લવાનખિલદેહિનામન્તરાત્મદઃ,
 વિખનસાર્થિતો વિશ્વગુપ્તયે સખ । ઉદયિવાન્ભાતવતાં કુવે. ૪
 વિરચિતાભયં વૃષ્ણધુર્યં । તે ચરણમાયુષા સંસ્રનેર્ભિત ;
 કરસરોરુહં કાન્ત । કામદં શિરસિ ઘેહુ ન શ્રોકરંચક્રમ. ૫
 વ્રજજનાર્તિહન્વીર ચોષિતાં નિજજનસ્મયધ્વંસનસ્મિત ।
 ભજ સખે ! ભરતિકરી. સ્મ નો જલરુહાનનં ચારુ દર્શય. ૬
 પ્રણતદેહિના પાપકથાં ન તૃણચરાનુગ ત્રીનિકેતનમ,
 ક્ષણિક્ષણાર્પિતં તે પદામ્બુજં કૃણુ કુચેષુ નઃ કૃન્ધિ હૃદયમ. ૭
 મધુરયા ગિરા વદ્યુવાક્યયા બુધમનોજયા પુષ્કરેક્ષણ,
 વિધિકરીરિમા વીર । મુદ્ધાનીરધરસીધુનાડડ્યાયયસ્વ નઃ ૮
 તવ કથાડમૃતં તસ્યજીવનં કવિભિરીડિતં કલમપાપહમ,

अवद्युभंगलं श्रीमहाततं भुवि गृह्णान्त ते लूरिहा जनाः ६
 प्रहसितं प्रिय ! प्रेमवीक्षुषुं विह्वलं च ते ध्यानभंगलम्,
 रहसि सविदो या हृदिरपृथ कुहक ! नो मनः क्षोभयन्ति हि १०
 यलसि यद्वलन्त्यारयन्पशून्नास्तिनमुन्तरं नाथ ! ते पदम्,
 शिखतृष्णांशुरैःसीदतीतिन. क्वलितं मनः कान्त ! जम्भति. ११
 दिनपरिक्षये नीलकुन्तलैर्वनकुडाननं भिन्नहातम्.

वनरजस्वलां दशयन्मुकुभनसि नः स्मरं वीर ! यम्भसि. १२
 प्रवृत्तकामदं पद्ममर्चितं धरणिमण्डनं ध्येयमापदि,

अरक्षुपङ्कजं शतमं च ते रमण ! नः स्तनेष्वर्पयाधिर. १३

सुरतवर्धनं शोकनाशनं स्वरितवेल्लुना मुकु युग्मितम्,

धर्तशरागविक्रमरक्षुं नृषुं वितर वीर ! नस्तोऽधराभुतम्. १४

भटति यद्भवानन्दि काननं त्रुटिर्गुणायते त्वामपरयताम्,

कुटिलकुन्तलं श्रीमुष्णं च ते जड उदीक्षतां पदमकुहदशाम्. १५

भतिमुत्तान्वयभातृणान्धवानतिविलम्ब्य तेऽन्त्यऽभ्युतागताः

गतिविहस्तवेङ्गीतमोहिता. कितव योषितःकस्त्यग्नेन्निशि. १६

रहसि सविदं हृद्योदय प्रहसिताननं प्रेमवीक्षुषुम्.

भृङ्गद्वरःप्रियो वीक्षयधाम ! ते मुहुरतिरपृक्ष मुह्यते मनः १७

मन्त्रवनोक्त्यां व्यक्तिरंग ते वृजिनकुन्तलं विद्युभंगलम्;

त्यज मनार्थं नस्तवपृष्ठारमनां स्वजनहृद्गुणं यन्निधुवनम्. १८

यत्ते सुभक्त यरक्षुम्भुरुहं रानेषु लीताःशनेःप्रियहृषोमहिकर्कशेषु,

तेनादवीमदसि तन्त्रयते न किञ्चिद्वह्मपादिभिर्भ्रमति

धीर्भवतामुपांनः १९

શ્રી શુક ઉવાચ.

ઇતિ ગોપ્યઃ પ્રભાચન્ત્યઃ પ્રલપન્ત્યશ્ચ ચિત્રધા;	
રુરુઙ્ક સુસ્વરં રાજન્કુષ્ણદર્શનલાલસાઃ	૨૦
તાસામાવીરભૂષ્ઠૌરિઃ સ્મયમાનમુખામ્બુજ	
પીતાંબરધરઃ સગ્રી સાક્ષાન્મન્મથમન્મથઃ	૨૧
ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે દશમસ્કંધે ગોપીગીતે	
કૃષ્ણસ્તુતિર્નામ એકાત્રિંશોઽધ્યાયઃ ૩૧	

શ્રીસર્વોત્તમજીનું ઘોઝ.

ભલે પ્રકટયા શ્રીવલ્લભદેવ, શ્રી પુરુષોત્તમ બ્રુતલ ફરીછ;	
નહિ પ્રાકૃત ધર્મનો લેણ, અપ્રાકૃત નિજવપ્ત ધરીછ.	૧
કરે નમમ નિરૂપણ એમ, તે સાકારની સ્તુતિ કરીછ,	
મહાકાલકાલાદિક દોષ, પડિતની દષ્ટિ તિમીર ભરીછ.	૨
મહિમા નવ જાણે જેઠ, તે કહાએ ખરાસુર અરિછ,	
વહાલે દયા કરી મુખરૂપ, નિજલીલા પ્રકટ કરીછ.	૩
જેની વાણી અતિકુર્બોધ થાય મુબોધ જેણે કરીછ;	
તેનાં અટોતર સતનામ, તે કહીએ મહાઅધ કરિછ.	૪
જેના ઝાપિવર અમિકુમાર, જમતી છઠ નામે ધરીછ;	
શ્રીકૃષ્ણ કમલ મુખ દેવ, બીજ દષ્ટિ કરેણા ભરીછ.	૫
જેની ભક્તિમાં અતરાધ, તે નાસને પ્રયોજન સહીછ;	
આપે અપરાધતની મિદિ, તે મળ્યે નિશય કરીછ.	૬

હાથી

વહાલો આનંદ પરમાનંદ કરેવાય, શ્રીકૃષ્ણ કમલ મુખ દૂપાનિધિ થાય ૭
 વહાલો દૈવી ઉદારણ પ્રયત્ન ઉપાય, જેના સ્મરણમાત્રથી આતિશય. ૮
 શ્રી ભાગવત ગુદાર્થ પ્રકટાય, સાકાર જ્ઞાનનો વાદ સ્થપાય ૯
 વેદપાઠગ ચંદ્ર જીવન કહવાય, માયાવાદ નિરાકૃત સફૂ મિલિ ગાય ૧૦
 સર્વવાદિ નિરામ કીર્તિ તે લખાય, ભક્તિમાર્ગ સરસ કમલ વિકસાવ ૧૧
 શ્રી શુદ્ધાદિકને ઉદ્ધારવા સમર્થ, જેના સાધનમત્રથી ન થાય અર્થ ૧૨
 અગીકારમાત્રથી સર્વસ્વ કીરે, કીર્તિ શ્રીગોપીજન પતિને પ્રિયે ૧૩
 અગીકાર કરે મર્યાદાનુસાર, મદાકરણાવત સમર્થ અપાર ૧૪
 વહાલો ચંદ્ર દાન દેવાને ચતુર, મહાકેસર ચંદ્રિ કરે મહુ પૂર, ૧૫
 લીલા દેખાડી પ્રકૃતની જોઈ, તે મિત્રે મોહ્યા સુર ગિપુ તેહ. ૧૬
 વૈશ્વાનર શ્રીવલ્લભ છે નામ, વહાલો સુંદર રૂપ સ્વજન હિન કામ. ૧૭
 કૃષ્ણભક્તિ કરે જન શિક્ષાકાજ, આને અખિલ ઇષ્ટ શ્રીવલ્લભરાજ ૧૮
 મર્ત લક્ષણથી સપત્ર વિવેક શ્રીકૃષ્ણ જ્ઞાન દત્તા ગુરુ એક ૧૯
 પોતાના આનંદ થકી બહુ પુત્ર, એના કમન પત્રમે નેત્ર સતુટ ૨૦
 દૂપાદિટી વૃષ્ટિથી હરખ્યા મન, તે દાસ ત્તી પ્રતિ પ્રિય છે અનન્ય ૨૧
 રોષદંષ્ટિ કરે ભક્તિ શત્રુ પ્રજન, ભક્ત મેલતા સુખ સેવા રમાય. ૨૨
 જીરે ભક્તિ વિના નહિ સેવામધ્ય, તે કારણથી કડીએ દુરારાવ ૨૩
 જેના ચરણસરોજ દુનઃમ દરથાય તેના ઉચ પ્રતાપ ત્રેને ક કરેવાય ૨૪
 વચનામૃત કરી પૂર્ણ મેલકતા આર્ગ ત્રીભાગના અમૃત મયન મમર્થ, ૨૫
 તેનો સાર કદાએ વ્રજમ રાગે ભાન, તે પરિપૂર્ણ છે દેહ મરાવ. ૨૬
 સાનિધ્યમત્ર કરે કૃષ્ણપ્રેમ ભક્તિ મુક્તિ દેવાનું એહુને નેમ ૨૭

એક રાસલીલામાં તેનું તાન, પ્રભુ કૃપા કરીને કરે કથાનું દાન ૨૮
 વહાલો ચિરહના અનુભવને હેને કાજ, સ્વ ત્યાગ જણાવ્યો શ્રીવલ્લભરાજ
 ઉપદેશ કર્યો ભક્તિમાર્ગ આચાર, લોક માહે કર્યો કર્મ માર્ગ પ્રચાર ૩૦
 વંદ શાસ્ત્ર કલા યજ્ઞાદિક દાન, તેનું ફલ મર્યાદા ભક્તિ નિદાન
 પ્રભુ પૂર્ણાનંદ છે પૂરણ કામ, સરસ્વતીના પતિ દેવ ઇશ અભિરામ.
 વહાલે સહસ્ર કલાં પુરૂષોત્તમ નામ, નિજજનને આશ્રયનું છે ધામ,
 ભક્તિમાર્ગની રોતે કરવા ઉપદેશ મહુ મથ કરોને ટાળ્યો સશ્ચયનો લેશ
 જેને પામવા છોડ્યા પ્રાણુની પ્રિયે, એવા ભક્તપ્રમાજ મિરાજે શ્રીએ.
 આપ માધન કરે નિજદામને કાજ, એવા સમયે શ્રીવત્સ મહારાજ
 કરવા ભક્તિ પ્રચારક ભૂતલ માહો, વશ કીવા પિતા થતેને પ્રકી નાદિ
 સર્વે સામર્થ્ય ધણે પોતાને વશ, ગર્વ દૂર કરી ટાળ્યો સશ્ચયનો અશ
 પ્રભુ પતિવ્રતાના પતિ માક્ષાન, કરે થહ લોક પરલોક દાન વિખ્યાન
 જેના અતઃકરણ છે ગુહ અતાર, અગીટીને જગ્યાએ મનનો વિચાર
 ઉપામનાદિક માર્ગ જે અન્ય તેનો મેહ ટાળોને કીવા સેવક અનન્ય
 કર્યો નિશ્ચય જે ભક્તિ સર્વની વિશેષ, કાંધો ચરણમાર્ગનો જીવો ઉપરેશ
 શ્રીકૃષ્ણના મનની જાણે વાત, લોનાકુજ મિકારી પરિપૂર્ણ માન.
 કથારમ મગ્ન સહ છે ચિત્ત નીમરું સહ ને થતી મીઠું વિત.
 પ્રિય છે ધણુ વજરને વ્રજનો વામ, કરે પુષ્ટિનીના એકાંત વિનામ
 કરે ભકતેશ્વર પરપૂર્ણ દાન, નહિ નિજ લોભાનું કાષ્ટને યાન.
 અતિ મોહિત જેનું શીત જણુ નહિ લોક વિષે અમકિત અણુ.
 નિજ ભકત વિષે આમાકત છે એક, પ્રભુ પાવન દીના પતિત અનેક.
 જે કરે પોતાના મુણનું માન, તેના હૃદય કમલ રહેવાનું સ્થાન.

નિજ યજ્ઞરૂપી અમૃત લહરી તેથી બીજરી સર્વ રસ વામ ॥ હરિ
 પ્રભુ પોને સર્વ થકી છે પર, ન કરે તુલ્યતા કોઈ અર,
 લીલારસ અમૃત તરંગ બહુ, બીજ્યા છે બકનશરીર સહુ,
 રૂચિ આવે ગિરિમોવદન વાસ, તે લીલામાં છે અતિશય ઉદાસ.
 કરે યજ્ઞ ભોજ તે યજ્ઞ કર્મ, આપે અર્થ કામ ને મોક્ષ ધર્મ,
 પ્રભુ સત્ય વચન છે ત્રિશુચાતીત, નીતિ ચતુરાષ્ટ છે અતિ અગણિત
 કરવા પોતાની કીર્તિ પ્રદાશ, કયુ વ્યાસસૂત્રનું નવન ભાષ્ય,
 અતિતુચ્છ તુલ્ય જે માયાવાદ, કરી બરમામિ સ્થાપ્યો બ્રહ્મવા .
 અપ્રાકૃત બ્રુષણની અતિક્રાંતિ, હસતાં મુખ શોભે છે બહુ માનિ.
 પ્રભુ તિન લોકના બ્રુષણ સાર, પ્રગટ્યા ધરણીનું ભાગ્ય અપાર,
 પ્રભુ સુંદરતા છે આત અનૂપ કેમ વર્ણન કરી શકુ એ સ્વરૂપ,
 સૌ માંહે છે પોતાના જન, ચરણારવિંદની રજ જે ધન
 એ હર્ષા એકસોને આઠે નામ, શ્રીવલ્લભ આનંદનું છે ધામ

વલ્લભ.

જે કોઈ શ્રદ્ધા કરી નિત્ય ગાયેરે, તેનું મન પહેલું રિચર થાયેરે.
 અધરામૃતની સિદ્ધિ પામેરે, તેમાં સશ્ચયનું નહીં નામેરે,
 એ પામ્યા વિના મોક્ષ છે હીનરે, તેના દુઃખમાં મુકિત છે લીનરે,
 તેથી સર્વોત્તમ જપ કરવોરે, શ્રીકૃષ્ણરસે મન ભરવોરે,
 શ્રી વિઠ્ઠલજી અરિત એ નામેરે, જે ગાયે પૂરે તેનાં કામરે,
 તેનો જન્મ સદૃશ કરી ભેખેરે, જેનાં પૃથ્વીબ્રુષણ મુખ દેખેરે.

ધૃતિશ્રી સર્વોત્તમજીનું ધોળ સમાપ્ત.

શ્રી નવરત્નનું ધોલ.

શ્રીમદ્વક્ત્ર શ્રીમદ્દામૃતજાને નમુંજી, શ્રીવિક્રમેશ પ્રભુ લાગુ પાપ.
 શ્રીઆલકૃષ્ણજાને પ્રણમુંજી; શ્રીવજ્રભૂષણજી પરમકૃપળ. શ્રીમદ્. ૧
 શ્રીવક્ત્રમહેવે મહાકરૂણા કરીજી, જેથી જીવનનું કારજ થાય,
 સર્વે વૈષ્ણવની કૃતિ એહછેજી, સધળી ચિંતા નિવૃત્ત થાય. શ્રી. ૨
 દહ આશ્રય શ્રીમદ્દામૃતજાનો રાખીએજી, ચિંતા નર ધરીએ લગાર;
 સર્વે આત્મા શ્રીજાને સમર્પીએજી, એ છે ભક્ત તથા આધાર. શ્રી. ૩
 પુષ્ટિમાર્ગમાં શ્રીજી રહે સદાજી, જીવ કીધા છે અગીઠાર,
 લૌકિકની ગતિ ન આપે કદાજી, પ્રભુ નથી જોતા અધિકાર, શ્રી. ૪
 નામનિવેદન કીધા થકીજી, પ્રભુ રાખે પોતાની પામ,
 વક્ત્ર ન થાય એ પ્રભુ કો થકીજી, વક્ત્ર થઈ રહ્યા વક્ત્રભી પાસ. શ્રી. ૫
 નિવેદનમંત્રનું સ્મરણ નિત્ય કરવુંજી, સર્વદા ભગવદી સાથ,
 અવૈષ્ણવની સગે ન કરવુંજી, કૃપા થાય તાદશીય હાથ. શ્રી. ૬
 રૂઝનીચિંતા નવ રાખીએજી, પ્રભુ સર્વેશ્વર કહેવાય,
 સર્વના આત્મા શ્રીજાસાક્ષી છેજી, દૂર ભક્તથી કેમ રહેવાય ? શ્રી. ૭
 પ્રભુને ગમે તે ખર્ચ એમ જાણવુંજી, હરિનું ખીરદ છે દીનદયાલ,
 શ્રીપુત્રાદિક પુષ્ટિમાં આજીવાજી, યોગ્યતા ના વિચારે મયાળ. શ્રી. ૮
 નિવેદન કરવું સર્વે સગાયથુંજી, અન્યાવનિયોગની ચિંતા ન આજી,
 અઘાની હોમ કિવા ઘાનશુંજી, સમજી છું અધિક એવું ન જાણી, શ્રી. ૯
 જેણે આત્મનિવેદન કીધું છેજી, તેના ઉદ્ધારમાં સદેહ ન આજી,
 પ્રાણસંજાણે શ્રીમદ્દામૃતજાને દીધું છેજી, તેથી સશય મનમાં ન આજી,
 સમર્પણ મત્ર મહાસમર્થ છેજી, ના જાણીએ યોગી વાત,
 એ જોઈ અશ્વ કલા નથી પૂર્ણ છેજી, શ્રીજી શ્રીપુરુષોત્તમ સાક્ષાત. ૧૧

પ્રભુ પોતે સર્વથી પર છેજી, વળી મદાસમર્થ છે એ નાથ,
 ભક્તના દુખ દરના સુખગારી છેજી, ચિતા નવ કીજીએ ગાથે નાથ
 કૌકિક વૈદિક જે કર્મ છેજી, તે હરિ સિદ્ધ થવા દે નાદિ
 તો એ મેવા સમર્પણ ધર્મ છેજી, નેત્રી મન દૂર કીજે નદિ. શ્રો. ૧૦
 પ્રુષ્ઠિમાર્ગમાં શ્રીજી રહે સદાજી, વલી જીવન કોધુ થુ હોય,
 પ્રભુ દેરે તે સુખ માતી રહીએજી, સાક્ષી થઇ રહે સુખ હોય શ્રો ૧૧
 દીનતાભાવ મનમાં ગળીએજી, ખીજી સાધનનું નથી કામ,
 મર્વદા સેવા કરી શ્રીજી સાગવાજી, ગુરૂની આજ્ઞા થરી એકામ. શ્રો. ૧૨
 ગુરૂની આજ્ઞા ઉપદેશ નવ કીજીએજી, શ્રીજીના ઇચ્છાએ થાઇ ને થાઇ
 આપણું મન ગુરૂને દીજીએજી, પ્રભુથી અધીક રાખીએ ભાવ શ્રો. ૧૩
 મેરા કરો નિત્ય ચિત્ત પ્રાતથુજી, તો સુખી થાશે આ જીવમાટે
 પરીક્ષા અર્થે શ્રીજી કદા નવ સુણેજી, ન ઉદેગ ધરો મન માંડ ૧૪
 નોયે ધીરજ રા મો સેવા કરવીજી, પ્રભુ સુખકર્તા છે સત્ય,
 એમની લીલા જોઇ ચિંતા દૂર કરવીજી, વૈષ્ણવને એરે જીવત્ય. ૧૫
 એકાદશ ઇદ્રિય પ્રભુને સન્મુખજી, સેવામાં દિવસ ને રાત,
 એકે ઇદ્રિય વિમુખ નવ કીજીએજી, સર્વાત્મા ભક્તિ કરો અહોરાત,
 'શ્રીકૃષ્ણ શરણ મમ' મદા જપોજી, ન વિસારશો પગ એક માત્ર,
 એ જીવતેથી ચિંતા દૂર કરોજી થાશે શ્રીજીના કૃપાપાત્ર શ્રી ૨૦
 શ્રીમદ્વાપ્રભુજી કહે અમારી એ મનિજી, વળી એ જ છે નિર્ધાર,
 સર્વ વૈષ્ણવ રાખજો ચિત્ત ધરીજી, શ્રીવલ્લભજી પ્રાણાધાર. શ્રી ૨૧
 એ અમૃત્ય રત્ન જે કાષ્ઠ ચિત્ત ધરેજી, તેને પ્રુષ્ઠિકિત દદ કદા હોય,
 જે આ ધોળ ગાયે ચિત્ત ધરેજી, તેને પરમ આનંદ સુખ હોય ૨૨

કૃતિશ્રી નવરત્નનુ ધોળ સમાપ્ત.

શ્રીપુરુષોત્તમસહસ્રનામ.

(સદિક ગુજરાતિ ભાષામાં ભા.પ.નં.૨ કુપેક્ષુ)

આ ગ્રન્થમાં શ્રી પુરુષોત્તમના હજાર નામ શ્રીમદ્ ભાગવતમાંથી ત વરૂપે દોહન કરી શ્રીમદ્ભગવાદ્ગીતાએ પ્રકટ કરેનાં છે કે જેના પાંદ કરવાથી શ્રીમદ્ ભાગવતનો પાક કરવા જેટલું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. આ ગ્રન્થ ઉપર પચમ મુદ્રના નિવહાવન શ્રી રઘુનાથજી મહારાજે “ નામચન્દ્રિકા ” નામની સંસ્કૃતમાં વિસ્તૃત ટીકા લખી છે તે ટીકાનું મુળ શ્રીજી સાથે ભાષાંતર (કે જે આ ચાર સુધી પ્રગટ થયું નથી) આપવામાં આવ્યું છે. તેમજ શ્રુતિ, સ્મૃતિ, પુરાણ, સદિતા, ગીતા આદિ ગ્રન્થોના પ્રમાણોથી તે નામોનું સમર્થ રીતે પ્રતીપાદન કરવામાં આવ્યું છે. શ્રી મહાપ્રભુજી તથા ટીકાકાર શ્રી રઘુનાથજી મહારાજના ઉત્તમ દે ટા સાથે જના કીર્તિત રૂ. ૨-૦-૦

શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા.

શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા એ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને વેદ અને ઉપનિષદોમાંથી દોહન કરી કાઢેલાં ભક્તિ રસામૃત કવચ, સર્વ વેદાનુયાયી આચાર્યોને પ્રમાણ અને વેદ વીરોધીઓના પશુ તત્વ વિચારને સંમત, નિરતર પડનોય છે. વળી હજારો પડિનાં એ આ ગીતા ઉપર અનેક વિષ અખો કર્યા છતાં પણ તત્ત્વ વિચારનો પાર પમાયો નથી આવો મહા સમય આ ગ્રન્થ છે. તેના ઉપર પૂર્વે ઘણું નવેદા શ્રીગોસ્વામી જાળકેએ ‘તત્ત્વટીપીકા’ અને “અમૃતનરહીની” એમ બે ટીકાઓ સંસ્કૃતમાં કરેલી છે તેથી ઉદ્ભવ ટીકાઓના આશય સાથે લખાણુ વિવેચન પૂર્વક આ ગીતાનું તત્ત્વોનું ભાષાંતર લખેલું છે. કી. ૧-૮-૦ દોહ રૂપીઓ.

લલ્લુભાઈ હગનલાલ કેસાઈ. રીપોરડ, નં. ૧૧૦.-અમદાવાદ.

શ્રી યમુનાસ્તોત્ર રતનાકર

શ્રી યમુનાજીના નામ રમરણનું સંપૂર્ણ સાહિત્ય.

આ ગ્રન્થમાં શ્રી યમુનાજીક, શ્રી યમુનાજીપદી, શ્રી યમુના ચતુ-
ષ્પદી, શ્રી હરિરાગજીત યમુનાવિગમિ, વગેરે ગ્રન્થોની વિસ્તૃત ટીકા,
તથા શ્રી યમુનાજીનાં ૪૦ પદ, પરચુરણ (અપ્રકટિત) ૫૬, વધાઇ,
ધોળ આશ્રિત વગેરે આપવામાં આગ્યુ છે. ઉપરાંત શ્રી યમુનાજી
તથા શ્રીમદ્ભક્ષ્યાચાર્યજીના એમ બે સુદર ફોટા પણ આપ્યા છે.
આ ગ્રંથ તદ્દન નવોજ, અને પ્રાચીન ધણા ગ્રંથોમાંથી શોધ કરી
તૈયાર કર્યો છે. આટલું જતાં કીંમત માત્ર ૦-૮-૦

શ્રીસ્વરૂપદર્શન.

આ પુસ્તકમાં શ્રીનાથજી, શ્રીદારકાધીજી, આદિ સાતે સ્વરૂપો તથા
શ્રીમદ્ભક્ષ્યાચાર્યજી, શ્રાગુસાંઈજી, સાન લાલજી, આદિ પ્રાચીન અને
હાલ ભૂતજી ઉપર બિરાજતા ધણા શ્રી ગોસ્વામી બાળકના ઉત્તમે-
ત્તમ, સુદર, દેદીપ્યમાન ફોટાઓ મળી લગભગ ૧૪૦ ફોટાનું એક
સુદર પુસ્તક માને આદરમય અત્યંત પરિશ્રમે અને મહાન ખર્ચે
તૈયાર કરવામાં આગ્યુ છે તો આ પુસ્તક મનાવી દર્શનને લાભ
લેવા દરેક વૈષ્ણવે ચુકવુ નહી. એવી અમારી નમ્ર વિનંતી છે.
ન્યો. માત્ર રૂ. ૩-૦-૦ રાખી છે.

વિવિધ ધોળ તથા પદ સંગ્રહ. ભાગ ૧ લો.

ગાન અને ભક્તિ રસથી ભરપૂર, ઓઝો. પ્રરૂપો તેમજ બા-
ળકોને હરનિશ મનન કરવા યોગ્ય, ભગવદ્ વાર્તામાં વાંચવાલાયક
જુદાં જુદાં ૧૬ પ્રકરણે માં ૫૬૦ પદનો અત્યુત્તમ અપૂર્વ સંગ્રહ
આપવામાં આવ્યો છે. ઉપરાંત હાલ ભૂતજી ઉપર બિરાજતા શ્રી
ગોસ્વામી બાળકોના જન્મ દિવસનો નોંધ, શ્રી આચાર્યજી
મહાપણુજીની ૮૪ બેઠકો કયા કયા રચણે છે, તે તથા ત્યાં જવાના
રસ્તાની સંપૂર્ણ માહિતિ સાથેનું પાકુ પુકું, જતાં કીંમત માત્ર રૂ. ૧-૦-૦

શ્રીકૃષ્ણસ્તોત્રરત્નાકર.

આ ગ્રન્થમાં શ્રીમહાપ્રભુજી, શ્રીગુરુપ્રભુજી, શ્રીગિરિપ્રભુજી, મહાનુ-
ભાવી શ્રીહરિરાયજી મહારાજે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન (શ્રીકૃષ્ણજી) નું
વિશ્વસિદ્ધારા કરેલા સ્તોત્રનું મૂળ શ્લોક સાથે અક્ષરશઃ ભાષાંતર (કે
જે અત્યાર સુધીમાં કોઈ પણ ઠેકાણે પ્રકટ થયું નથી) આપવામાં
આવ્યું છે. જેઓએ “ મહત્સ્તોત્રસરિત્સાગર ” નામનો ૨૩૭
ગ્રન્થનો પાઠ કરવાનો શુદ્ધ વાંચ્યો હશે તેઓને તો આ ગ્રન્થ લેવા
માટે ખાસ લાભામય કરાશે જીએ.

આ ગ્રન્થમાં નીચે મુજબ સ્તોત્ર ગ્રન્થોની ટીકા આપી છે. ૧
શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યજી કૃત પ્ર.થો. ૧ શ્રીકૃષ્ણાષ્ટક, ૨ શ્રીનન્દ-
કુમારાષ્ટક ૩ શ્રીગોપીજનચલ્લભાષ્ટક ૪ શ્રીગિરિરાજધાર્ય
ષ્ટક, ૫ શ્રીમધુરાષ્ટક, ૬ શ્રીકૃષ્ણપ્રેમામૃત, ૨ શ્રીમદ્વિકુલેશ્વર
(શ્રીગુરુસાઈજીકૃત) પ્ર.થો, ૭ શ્રીભુજંગપ્રયાતાષ્ટક, ૮ શ્રીગોકુ-
લાષ્ટક, ૯ શ્રીપર્યંક, (પાલના) વિકાસિ, ૧૦ શ્રીવિતિયપર્યંક
વિકાસિ, ૩ શ્રીરઘુનાથપ્રમુદ્ધતપ્ર.થો ૧૧ શ્રીગિરિધાર્યષ્ટકમ્
૧૨ શ્રીકૃષ્ણશરણાષ્ટકમ, ૧૩ ગોપાલસ્તવ. ૧૪ શ્રીકૃષ્ણચન્દ્રા-
ષ્ટક, ૧૫ શ્રીગોકુલેશાષ્ટક ૧૬ શ્રીરાધાકૃષ્ણાષ્ટક, ૪ શ્રીહરિ-
રાયપ્રમુદ્ધતપ્ર.થો, ૧૭ શ્રીજન્મલૈકલ્યનિકરૂપણાષ્ટક, ૧૮ શ્રી
કૃષ્ણશબ્દાર્થનિકરૂપણસ્વચિન્દર્શન, ૧૯ શ્રી નવમોતપ્રિયાષ્ટક,
૨૦ શ્રીભુજંગપ્રયાતાષ્ટન, ૨૧ શ્રીકૃષ્ણશરણાષ્ટક ૨૨ શ્રીદૈન્યા-
ષ્ટક ૨૩ શ્રીવૈષ્ણવ મંત્રગર્ભસ્તોત્ર. ૨૪ શ્રી સ્વપ્રમુદ્ધવિકાસિ:
શ્રીનર્વાપદારાષ્ટક

ઉપર પ્રમાણે ગ્રન્થોના ભાષાંતર સાથેનો આ ગ્રન્થ હરેક વૈષ્ણવે
ખાસ કરીને વાંચવા જેવો છે. તેથી તેમની ધાર્મિક વૃત્તિ દૃઢ થશે.
હમા ઝીજી શ્રીકૃષ્ણ કામળ, હીટનું મનમુત પાકુ પુકુ. છતાં
કિંમત. ૭-૧૨-૦.

લક્ષ્મીનાથ હગનલાલ દેસાઈ. રીઝીરોડ, નં. ૧૧૦-અમદાવાદ.

શ્રીગોકુલનાથજીકે વચનામૃત પ્રજકે માસસુ' દેખતો. તીજ તેરસ એર પાંચમ
પુનમ એક. ચૌદસ અમાવસ તજની. યા વચનામૃતપે' વિદ્યાસ રાખિ'કે
પ્રયજી કરે તે મનોર્થ સિદ્ધ હોય.

પે.	મા.	કા.	ચૈ.	વૈ.	જે.	અ.	આ.	લા.	આ.	કા.	મા.	
૧	.	૩	૪	૫		૮	૮	૯	૧	૧૧	૧૨	મહોત સુખ હોય, કલેશ ન હોય, અર્થ પૂર્ણ હોય.
-	-		૫	૬	૭	૮	૯	૧	૧	૧૨	૧	મહાભાગત હોય, અશુભ જવનાશ હોય.
-	૪	.	૬	૭	૮	૯	૧	૧૧	૨	૧	-	અર્થ પૂર્ણ હોય, મનોરથ સિદ્ધિ હોય ક મના પૂર્ણ હોય.
	૫	૬	૭	૮	૯	૧	૧૧	૧૨	૧	૨	-	કલેશ હોય જવનાશ હોય, કુશલ્લુ વર નહિ આવે.
૫	.		૮	૯	૧	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	વરપુલાલ હોય. મિત્ર મિત્રે, વ્યાધ મિત્રે, લાભ હોય.
૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	મહાવિજય હોય, વિયોગ હોય, કલ્યાણ વર આવે.
૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	સૌભાગ્ય પાવે, રત્નસહસ્ર લક્ષ્મીભાગિનિસુ વર આવે.
-	૯	૧	૧	૨		૨	૩	૪	૫	૬	૭	મિત્રવે નરાય, મહોત જુરોહોય જવનાશ હોય, કુખ પાવે.
૯	૧૦	૧૧	.	.	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	આજ્ઞા પૂર્ણ હોય, સૌભાગ્ય પાવે, કામના સિદ્ધિ હોય.
૧૦			૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	સૌભાગ્ય પાવે, દિન જહોત લાગે, કુશલ્લુ વર આવે.
૧૧	૧	.	.	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	કલેશ હોય, જવનાશ નહિ, સૌભાગ્ય પાવે નહિ.
૧૨		૧	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	માર્ગ સિદ્ધિ હોય મિત્ર મિત્રે વિદ્યા

(શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યના ચતુર્થજાલજી-માળાપ્રસંગવાળા)

શ્રી ગોકુલરાજનાં ધોળ તથા પદ સંગ્રહ.

આ શ્રીગોકુલરાજજીએ જૂતળ ઉપર પધારી પોતાની ૭૦ વર્ષની
રૂઢવયે, જહાંગીર પાદશાહ મામે ધર્મનું દંડ મુક કરી, માલ, તિલક
અને ધર્મની અડગ રેઠ ટકાવી સમસ્ત પુષ્ટિમાં ઉપર મદત ઉપકાર
કર્ષી છે. તેમના નામથી ભાગ્યેજ કોઇ પણ વૈષ્ણવ અચાલ હશે !
અમોએ આ શ્રીગોકુલરાજના પ્રકટ્યની વધાઇ તથા ધોળપદ ૩૦૦
વર્ષનાં પ્રાચિન પુસ્તકોમાંથી સતત પ્રયત્ને અંકન કરી જુદા જુદા ૧૫
પ્રકરણોમાં મળી લગભગ ૭૦૦ ધોળપદનો મહાન સંગ્રહ બહાર
પાડ્યો છે. કે જે અત્યાર સુધીમાં કોઇ પણ ઠેકાણે પ્રાસદ્ધ થયેલો
નથી. આ ગ્રન્થમાં શ્રીગોકુલનાથજી, શ્રીકૃષ્ણચાંડાલજી, શ્રી
વલ્લભલાલજીના ઉત્તમોત્તમ દર્શા તેમજ તેમના વચ્ચાવળી પણ
આપી છે. છતાં કિંમત રૂ. ૨. ૧-૦-૦ એક રૂપિયો રાખી છે

શ્રી (ગોકુલનાથજી કૃત) ૨૪ વચનામૃત.

આ પુસ્તકમાં શ્રીગોકુલનાથજી કૃત ૨૪ વચનામૃત તથા તેમના
૭૮ લગવદીયનું (અપ્રગટિત) ધોળ તેમજે કંગેલો ૮૪ વૈષ્ણવની
નામાવધીના શ્લોક, ભોવદ્વંનવાસી નિત્યલાલા મોટી વગેરે આપ્યું છે.
ભગવદ્વાતમાં વાચવા મટે ખાસ ઉપયોગનું છે. કિંમત ૦-૫-૦

“ બ્રહ્મસંમંથ કાવ્યમ્. ”

આ ગ્રન્થમાં શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યજીએ ઉપદેશલો “ બ્રહ્મસંમંથ ”
મંત્ર કે જે ૮૪ ચક્ષરનો છે તેને અનુસંગતા ૮૪ શ્લોકથી વર્ણન
કરવામાં આયું છે. તેમજ બ્રહ્મસંમંથ વિષે થતા આદેશો ત
સપ્રમાણ પ્રાચીન ગુરુ શિષ્યના સવાહ રૂપે બહુજ અત્તરમરક
રૂપે આપેલો છે તેમજ “ શ્રીસિદ્ધાન્ત રહસ્ય ગ્રન્થ તથા ‘ સિ-
દ્ધાન્ત રહસ્યનું ધોળ ’ ઉપરાંત શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યજીનો સંકર
દોટો પણ આપ્યો છે કી. ૦-૪-૦ ચાર આનાજ રાખી છે

લલ્લુભાઈ જગનલાલ દેસાઈ. રીઓરોડ. નં ૧૧૦-અમદાવાદ.

આ અમુક તકનો લાભ લેવા સુક્યો જ નહિ.

૮૪ વૈષ્ણવની વાર્તા.

(આર્યત ૨ છ.)

આ ચોરાશી વૈષ્ણવની વાર્તા અમોએ વજલાયા ઉપરથી જુ-
જરાતી બાપામાં (અક્ષર આ લાઈન જે ૧૬૪ મોટા)
મોટા અક્ષરથી છપાવી છે. તેમજ તેમાં બધા પ્રાચીન મન્થો જેવા
કે. - "શ્રીવક્ત્ર લિંગવિજય, શ્રીવક્ત્રભચરિત્ર, ભાવસિન્ધુ, પદ્યમૃત,
કીર્તન રતનાકર, પોડશમન્થે, શિશ્યાપત્ર, ભગવદ્ગીતા વિગેરે મન્થો-
માંથી સોધ જોળ કરી કેટલીક ઔચિત્યમીક હકીકત, દ્રષ્ટાન્તો, તેમજ
તે વૈષ્ણવો માટેની આપેલી વાર્તાની વધુ હકીકત, દાખલ કરી છે જેથી
અત્યાર સુધીમાં આવી વાર્તાનું પુસ્તક કોઈ પણ ઠેકાણે જોવામાં
આવ્યું નથી તેવું છે. આ વાર્તા મટે અમોએ ખાસ વજવાત કરી
તથા કાઠીયાવાડની મુસાફરી કરી કેટલીક પ્રાચીન હકીકત સોધન કરી
દાખલ કરી છે.

આ મન્થ એક વખત વચવા પછી લાંબમાંથી મુકવાનું મન
થયેજ નહિ. કાગળ દરેક વાર્તામાં નવિન હકીકત જોવામાં આવશે.
વળી ૮૪ વૈષ્ણવોની જેટલી હકીકત, વધુ મળે તેટલી દરેક દેશવે
જાણવાની જરૂર છે. તે આ વાચ્ચાથી સમજાશે હમેશાં ધરમાં વાચ્યા
માટે કીઓ તથા બાળકોને તો ખાસ ઉપયોગી છે. આ મન્થ
આમ ચીકણા કાગળમાં મોટા, કદના લગભગ ૩૦૦ ૫૪ સુદ
ખાદીનું પાકું પુકું, તેમજ શ્રીમહાપ્રભુજીને ઉત્તમેતમ ફોટો પણ
આપ્યો છે. કીમત ફક્ત અઢી રૂપીઆ રાખી છે.

લેફ્ટનાઈ જગનનાથ દેસાઈ, રીયરોડ, નં. ૧૧૦-અમદાવાદ.

